

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 196 (4696) СУБОТА, 17 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА працівникам харчової промисловості України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівників харчової промисловості.

Харчова промисловість — один з найважливіших сегментів економіки України, оскільки складає основу буття країни й добробуту її громадян, задовольняє найнагальніші й найважливіші життєво необхідні потреби кожної людини. Навіть у розпал світової фінансової кризи вона утримує провідне місце в структурі промислового виробництва та експортному потенціалі нашої держави, робить вагомий внесок у формування бюджетів усіх рівнів.

СТОР. 2

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Рада нацбезпеки гальмує виконання свого рішення

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти провів виїзні комітетські слухання в Дніпропетровську на тему «Промислова власність в інноваційній економіці України: ефективність застосування законодавства та державного регулювання». Це перші в практиці діяльності парламентських комітетів слухання.

СТОР. 2

Сьогодні — Міжнародний день боротьби з бідністю

Вихід із-за «межі» шукай сам

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше половини українців живуть за межею бідності, стверджує Національний форум профспілок України. Такий висновок зроблений на підставі ревізії споживчого кошика, який не переглядали от уже дев'ять років. Норми, закладені Кабміном при розрахунку споживчого кошика, зовсім не відповідають реальним потребам людей, заявляє лідер Незалежної федерації профспілок України Михаил Якібчук.

Так, доросла працездатна людина, за розрахунками уряду (а саме КМ має затверджувати вартість споживчого кошика), з'їдає за місяць лише 20 грамів рису, 160 грамів гречки і 300 грамів макаронних виробів. Чоловікові належить носити одну зимову куртку 4 роки, костюм — 5 років, штани — 4 роки. Жінці — одне пальто — 8 років, спідницю з вовняної тканини — 5 років...

СТОР. 3

КОРОТКО

❒ Представники єврейських общин зі всієї країни зібрались у Хмельницькому на конференцію об'єднаної єврейської громади України, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

❒ Пожежі на торф'яниках в Оржицькому і Лохвицькому районах Полтавської області повністю ліквідовано.

❒ У Івано-Франківському краєзнавчому музеї відкрито виставку «Українська Повстанська Армія: історія нескорених», присвячену 67-й річниці створення УПА, по**відомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

«Тої слави козацької повік не забудем...»

Сьогодні у першій гетьманській столиці, славному Чигирині, розпочалося святкування 360-ї річниці створення Української козацької держави на чолі з великим гетьманом Богданом Хмельницьким.

СТОР. 10—11

ПОДІЇ

США не має наміру включати нашу країну в архітектуру ПРО

Вашингтон не збирається інкорпорувати українські об'єкти в свою нову архітектуру протиракетної оборони (ПРО). Про це заявив офіційний представник Ради національної безпеки при Білому домі Майк Хаммер. «Ми також не маємо наміру розміщати якісь елементи ПРО на українській території», — наголосив пан Хаммер.

Що стосується можливого використання українських радіолокаційних станцій у рамках американської програми ПРО, то це питання перебуває на стадії обговорення.

У Страсбурзі розглядається близько 1400 позовів від українців

Європейський суд із прав людини в Страсбурзі закликав Україну протягом року реформувати систему юстиції, **передає «Німецька хвиля».** Мета — гарантувати громадянам виконання вироків і впровадження ефективного механізму скарг.

Крім того, судді задовольнили позов проти держави Україна 52-літнього колишнього військового, котрий має російське громадянство і живе в Москві. Українська держава, незважаючи на однозначні судові вироки, вже вісім років недоплачує йому пенсію. В Україні колишньому військовому повідомили, що в армії немає грошей. Суд у Страсбурзі зобов'язав наш уряд виплатити чоловікові заборговану суму плюс відсотки. Суд із прав людини вже ухвалював схожі вироки проти України. За словами суддів, зараз у Страсбурзі розглядається близько 1400 позовів від українців, котрі не змогли добитися виконання судових вироків на батьківщині. Вони просто не виконуються, обурюються судді в Страсбурзі.

За борги перед водоканалом заарештовано 465 квартир та 23 автомобілі

У Донецьку за борги перед комунальним підприємством «Донецькміськводоканал» заарештовано 465 квартир, 23 автомобілі та кілька десятків одиниць різної побутової техніки. Про це повідомляє прес-служба підприємства. Загалом за 9 місяців за рішенням суду накладено 498 арештів на майно неплатників. На території підприємства мають намір обладнати склад для зберігання заарештованого майна боржників.

Якщо після арешту майна неплатник так і не виконує рішення суду — не гасить борги, то запрошується експерт-оцінювач, який визначає вартість заарештованого майна. Потім відбудуться відкриті торги, тобто аукціон. Після торгів кошти від продажу цього майна йдуть у рахунок погашення заборгованості за комунальні послуги. Якщо виявиться, що вартість проданого майна вища за борг, різницю повертають абонентові.

На 10 робочих місць претендує 75 осіб

Найзатребуванішими вважаються програмісти, медпрацівники і менеджери з продажів. За даними Державного комітету статистики України, з початку року кількість безробітних українців, що стоять на обліку в службі зайнятості, зменшилася на 40% — до 558,7 тис. осіб (на 1 січня 2009 року — 930 тис. осіб).

На 1 вересня ц. р. потреба підприємств у працівниках на заміщення вільних посад становила 74,2 тис. осіб (на 1 січня 2009 року — 86,5 тис.).

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Рада Нацбезпеки гальмує виконання свого рішення

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У роботі взяли участь народні депутати України, керівники центральних органів виконавчої влади, винахідники та раціоналізатори, представники наукових, вищих навчальних та професійно-технічних закладів, проектно-конструкторських організацій, промислових підприємств, судових та правоохоронних органів Дніпропетровської, Донецької, Запорізької та Харківської областей.

Учасники засідання підкреслювали, що конкурентоспроможність та стабільне зростання країни визначаються виваженою державною політикою у сфері інноваційної діяльності та охорони промислової власності. Об'єкти промислової власності, коли йдеться про чинники економічного зростання, у розвинених країнах цінуються вище, ніж природні багатства, інновації вище, ніж інвестиції.

Володимир Полохало розповів, що очолюваний ним профільний комітет протягом останніх років приділяв порушеним на слуханнях питанням багато уваги. Так, відбулись парламентські слухання «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування» (21 березня 2007 р.), комітетські слухання «Ефективність застосування законодавства України у сфері авторського права і суміжних прав» (3 вересня 2008 року та 3 червня 2009 року), а також парламентські слухання «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» (17 червня 2009 р.).

Зазначалось, що Кабінетом Міністрів України в останні півтора року здійснено низку важливих заходів щодо розвитку інноваційної діяльності, підвищення рівня охорони та захисту прав промислової власності та частково виконано рекомендації комітету. Однак, підкреслювали учасники слухань, залишається багато проблемних питань, які не розв'язувалися протягом 15 років і які потребують термінового і системного вирішення. Наслідки світової економічної кризи для України саме тому такі значні, що олігархічний бізнес не запроваджував нові технології та інновації, не впроваджував інтелектуальний продукт вчених і винахідників у виробництво, а через це вітчизняна продукція виявилась неконкурентоспроможною на світових ринках.

Тож в проекті рекомендацій акцентовано увагу на необхідності створення єдиного центрального органу виконавчої влади в сфері інтелектуальної власності (комітету чи агентства) задля систематизації державних управлінських функцій, ефективного використання бюджетних коштів для реалізації інноваційних проектів і програм, ефективного функціонування системи охорони промислової власності, підвищення відповідальності за реалізацію державної політики в цій сфері.

Крім того, учасники обговорення вкотре констатували, що досі з незрозумілих причин не введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України, ухвалене ще в листопаді 2008 року, «Про право і захист інтелектуальної власності та посилення її ролі у формуванні національного багатства».

Прес-служба комітету.

Постанова Верховної Ради України

Про звільнення судді

Відповідно до пункту 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Звільнити Скорика Володимира Миколайовича з посади судді Солом'янського районного суду міста Києва у зв'язку з порушенням нею присяги судді.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 8 жовтня 2009 року.
№ 1636-VI.

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА працівникам харчової промисловості України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відрадно, що в непростих умовах сьогодення трудові колективи галузі докладають максимум зусиль щодо збільшення виробництва харчових продуктів, наполегливо працюють над оновленням їх асортименту та товарною презентабельністю задля найповнішого задоволення всезростаючого й все більш вибагливого попиту споживачів.

Неспростовним доказом успішності вашої роботи є показовий факт: наші споживачі дедалі більше надають перевагу продуктам українського виробництва. Питома вага вітчизняної продукції в загальному обсязі реалізації харчових продуктів на внутрішньому продовольчому ринку за останні роки відчутно зросла і становить майже 95 відсотків.

Зростає конкурентоспроможність вітчизняних продуктів і на світовому ринку. Продукти під українськими брендами сьогодні постачаються в 37 країн світу, де вони успішно витримують найжорсткішу конкуренцію, стабільно додаючи в казну держави багатомільйонні суми.

Ці показники є переконливим доказом того, що трудові колективи галузі і далі наполегливо працюватимуть над впровадженням новітніх технологій, творчо застосовувати кращий вітчизняний і зарубіжний досвід, повсякденною натхненною й самовідданою працею домагатися нових значних успіхів.

У цей святковий день зичу вам і вашим родинам добра, миру, благополуччя, здійснення всіх ваших задумів і планів.

Володимир ЛИТВИН: «Я до вас прийшов з відкритим серцем і душею»

Під час своєї робочої поїздки 14—15 жовтня до Криму Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідав місто Джанкой і селище міського типу Нижньогірське.

Джанкой розташований у степовій зоні Північного Криму, є промисловим центром з переробки продукції сільського господарства, виробництва сільськогосподарської техніки, великим залізничним і транспортним вузлом з розвинутою інфраструктурою. Селище Нижньогірське є адміністративним центром однойменного району Криму. Природно-кліматичні умови району сприяють вирощуванню польових і плодово-ягідних культур.

У Джанкої Володимир Литвин зустрівся з місцевими жителями, яких чимало зібралося на центральній площі міста. На початку зустрічі до Володимира Михайловича підійшла мешканка міста Тамара Кожухова **(на знімку)** із проханням допомогти їй у присвоєнні статусу мати-героїні. Адже вона всиновила 14 дітей, виховує власних п'ятьох онуків. А влада відвертається від неї. В. Литвин сказав, що допоможе їй.

На запитання жителів міста, як стабілізувати економічну ситуацію у країні, Володимир Литвин сказав: «Сьогодні треба скласти баланс, що в країні є й що для життя країни потрібно. Коли запитуєш будь-якого керівника, скільки треба пар носків для того, щоб одягти людей у країні, то ніхто не відповідає. Я коли зустрічаю Віталія Масола (з липня 1987 року по жовтень 1990 року — Голова Ради Міністрів Української РСР, із червня 1994 року по березень 1995 року — Прем'єр-міністр України. — **Авт.**), то він мені розповідає, що в нього вся економіка тодішньої України в голові. Він каже мені: «Головне — це баланси, що в країні є й що необхідно. Що ми не можемо виробляти. Де ми його повинні закуповувати. А все інше, що ми можемо виробляти у країні, ми повинні робити. Необхідна також відповідна митна політика в державі. Це ключові питання розвитку нашої країни».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради України наголосив, що необхідна інвентаризація того, що перейшло у приватні руки. «Головне тут, — сказав він, — як виконуються зобов'язання, які брали на себе ті люди, котрі приватизували підприємства. Чи виконуються в частині виплати зарплат, соціальних питань, модернізації виробництва? Тож таких власників треба запитати, чому вони цього не роблять».

Турбує В. Литвина як вихідця із селянської родини й проблема землі в Україні. На його думку, необхідно знати по кожному населеному пункті, кому й скільки землі належить. А для цього потрібна інвентаризація головного багатства України. Для того, щоб жити гідно, треба створити насамперед нормальні умови для життя людей. Володимир Литвин зазначив, що кожну людину треба запитати, що тобі треба, що ти робитимеш, чим тобі допомогти. Країна повинна працювати й люди мають працювати.

Така само зустріч відбулася у Володимира Литвина у селищі міського типу Нижньогірське. В. Литвин відповідав на багато запитань жителів селища. Люди порушували питання пенсій, заробітних плат, підвищення цін, зниження життєвого рівня населення, питання обороноздатності країни. Володимир Литвин сказав, що прийшов до людей з відкритим серцем і душею, для того, щоб допомогти їм, щоб відповісти на кожне запитання й на кожний їхній лист.

Георгій ВЕРВЕС.

Треба зберегти працездатність парламенту і країни

Під час робочої поїздки на Житомирщину Голова Верховної Ради Володимир Литвин висловив глибоку стурбованість тими процесами, які відбуваються в області. Зокрема, якраз напередодні приїзду глави парламенту на Житомирщину, райцентр Новоград-Волинський та військові містечка були від'єднані від водопостачання за борги. До того ж рівень середньої зарплати в області — один із найнижчих в Україні. «Висновок один — конаємо, і водночас велике намагання забрати перед виборами те, що залишилося ще не розібраним. Зокрема, лісові масиви», — сказав В. Литвин. Ключовим завданням, за його словами, перед тим, як говорити про великі реформи, має стати наведення елементарного порядку та притягнення до відповідальності усіх, кого належить. Місцеві люди також повинні думати, за кого голосувати, щоб не віддати область на поталу, наголосив В. Литвин. Він пообіцяв тримати на контролі проблеми, які виникають в краї, але водночас закликав місцевих керівників «окрім вишиванок, думати ще й про людей».

Оскільки Житомирщина — це аграрна область, багато запитань до В. Литвина стосувалися щодо ситуації на селі та в аграрному секторі економіки. Глава парламенту, зокрема, запропонував переглянути правила щодо ввезення в Україну продовольчої продукції та збільшити ввізне мито, а також зараховувати трудовий стаж селянам, які мають приватні господарства та продають власну сільськогосподарську продукцію.

Володимир Литвин спрогнозував складний наступний пленарний тиждень у парламенті: «Скандали нам гарантовані, а тим паче резонансні скандали. Це позначиться і на роботі Верховної Ради». А коментуючи скандал, пов'язаний із розбещенням неповнолітніх у дитячому таборі «Артек», В. Литвин з жалем констатував, що незалежно від того, якими будуть результати розслідування «артеківської справи», Верховна Рада розпотана остаточно, імідж «Артека» підірвано, а імідж України принижено до найнижчої позначки. «Але результат і істина мало кого цікавлять, — сказав В. Литвин. — А тут, як ніколи і ніде, має бути встановлена абсолютна істина». Глава парламенту повідомив, що отримав пакет документів від народного депутата Григорія Омельченка і запросив інформацію правоохоронних органів, щоб отримати цілісну картину.

Коментуючи заяви про можливість переформатування парламентської коаліції, Голова Верховної Ради заявив, що «не проглядається потенціал, щоб наміри і розмови перевести в практичну площину». На думку В. Литвина, головне зараз не переформатування більшості, а утримати ситуацію в парламенті і державі, зберегти можливість до діалогу. «Дехто називає це слабкістю, але іншого виходу немає», — сказав В. Литвин.

Володимир Литвин підтвердив свій намір піти на час виборчої кампанії у відпустку. Однак він продовжуватиме працювати над документами, які вимагають підпису Голови Верховної Ради. В. Литвин нагадав, що, за законом, відпустка не звільняє ані Президента, ані Голову Верховної Ради від виконання його конституційних повноважень, але він дотримуватиметься вимог виборчого закону.

Юліана ШЕВЧУК.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

На старт!

Наступного тижня офіційно стартує президентська кампанія. І хоча деякі соціологічні служби продовжують виводити високі рейтинги двом кандидатам, а решту — скинули з рахунку, все-таки боротьба буде набагато складнішою. Особливо з огляду на репутацію соціологічних компаній, які продемонстрували ще раз: вони не є барометром суспільних настроїв, а скоріше — інструментом у перегонах претендентів на президентську булаву.

Тим більше події, які дев'ятим валом накочуються на співгромадян, змусять багатьох замислитися: чи варто голосувати за лідерів деяких політичних сил? Передусім маю на увазі скандал, що розгорівся довкола прізвищ народних депутатів з політичної сили, лідер якої хоче в Україні «сильної руки». Переконаний: багато хто з виборців після цього скандалу задумається: чи не для того потрібна сильна рука, щоб ті скандали, які вже відомі громадськості (а скільки ще невідомо? — **Авт.**), стали нормою суспільного життя? Вбивство селянина на «п'яному сафарі», скандал з п'яним міністром внутрішніх справ і врешті — зґвалтування дітей. Чи про таку Україну мріяли ті, хто поніс своє життя на плаху за те, щоб вона врешті отримала свободу?

Розумію, має бути проведене слідство і відбутися суд над тими, хто порушив закон. Бо доти людина вважається невинною. Але... Надто вже багато фактів накопичилося в інформаційному полі, щоб спокійно сприймати аргументи підозрюваних. Тим більше народний депутат Григорій Омельченко вийшов із партії «Батьківщина» саме після того, як не почув реакції на свої запити про те, що відбувається, від лідера.

Власне, секс-скандал відсунув на задній план інші події. І він може стати початком кінця нинішньої коаліції. І хоча, щоправда, Віктор Янукович на брифінгу у четвер заперечив можливу спробу переформатування політичних сил у парламенті, думається, що небагато політиків захочуть співпрацювати з тими, хто підозрюється у скоєнні страшного злочину.

Хай би там як було, але чутки про переформатування коаліції поширюються, як сніговi заметілі, що накрили минулого тижня Україну. Голова Верховної Ради Володимир Литвин повідомив, що готовий оголосити коаліцію у будь-якому складі, навіть не фракцій, а народних депутатів. Так, парламент, як і уряд, мають бути дієздатними. З сумлінням, з мораллю, з почуттям відповідальності не лише за долю країни, а й кожної людини. Тим паче — дитини.

Ось на такому негативному тлі і розпочнеться президентська кампанія, яка повинна врешті розчистити авгієві стайні української політичної кухні.

Володимир КОРОЛЮК.

З ЮВІЛЕЄМ

Голові Рівненської обласної ради Олександру Данильчуку — 50!

Шановний Олександре Юрійовичу!

Сьогодні у Вас — людини, яка пройшла тернистий життєвий шлях від слюсаря-ремонтника до народного депутата України III скликання, заступника міністра оборони і голови обласної ради — славний ювілей. Поздоровляючи Вас з першою півсотнею, бажаємо успіхів у подальшій звитяжній праці у розбудові України як суверенної самостійної незалежної демократичної та правової держави, вірному служінні українському народові, а також зичимо Вам козацького здоров'я (недарма Ви майстер спорту з боротьби) та особистого щастя.

Голосоукраїнці.

Сьогодні — Міжнародний день боротьби з бідністю

Вихід із-за «межі» шукай сам

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Але навіть для того, щоб забезпечити ці катастрофічно занижені норми споживання, в Україні не вистачить мінімальної зарплати. Сумарна вартість споживчого кошика за нинішніх цін становить 1567 грн. на місяць для однієї працездатної людини, — пояснює Мирослав Якібчук. — Тобто саме ця цифра і повинна вважатися межею бідності, від якої потрібно відштовхуватися, приймаючи соціальні стандарти. Однак офіційний прожитковий мінімум у середньому по країні встановлений на рівні 626 грн., а мінімальна зарплата — 650 грн.

Бідність — явище соціально-економічне. Його не так-то й давно офіційно визнали в незалежній Україні. І навіть прийняли спеціальну державну програму ліквідації бідності. Віддавна, щоправда, її називали Програмою боротьби з бідністю. Але потім у верхах, мабуть, вирішили, що боротися з чимось або за щось досить, настав час приступати до ліквідації. Народний депутат України, екс-міністр соціальної політики і праці Михайло Папієв вважає, що відповідальні політики сьогодні не обіцяють «ліквідувати бідність» у своїх країнах. Йдеться про масштаби і методи боротьби з нею.

За «межею» бідності опинилися ті, хто існує на доходи, менші за визначений законом мінімальний споживчий бюджет. До речі, соціальний норматив «межа бідності» був запроваджений Кабінетом Міністрів України 1992 року на час економічної кризи 90-х. Та так і залишився.

Найпідступніша — це «соціально небезпечна бідність». Інакше кажучи, безпросвітні злидні, нижче цієї межі людина перестає існувати як нормальний соціальний індивід, перестає бути людиною. Організація Об'єднаних Націй визначає чотири основні ознаки бідності: коротке життя, низька професійно-освітня підготовка, відсутність економічної бази для нормального життя (чиста питна вода, якісне харчування, медичні послуги) і відлучення від громадського життя. Однак в Україні намагаються боротися лише з двома проявами бідності — низькими доходами населення і безробіттям. В умовах кризи підвищувати соціальні стандарти більшість експертів вважає небезпечним ходом, що потягне за собою дефіцит бюджету, інфляцію і знизить купівельну спроможність населення. Як показує світовий досвід, профілактику бідності краще проводити методом активізації політики зайнятості, тобто дати можливість працездатним громадянам заробити собі на життя. Щоправда, забезпечити такі умови в ситуації, у якій виявилася вітчизняна економіка, проблематично. Адже сьогодні навіть ті, хто працює і одержує зарплату, мають низькі доходи, котрі не дозволяють забезпечити елементарні потреби в їжі, одязі.

Більшість громадян невдоволені загальною економічною ситуацією в країні і своїм особистим матеріальним становищем. Люди самі його визначають. Така самооцінка формує суб'єктивну бідність. І це явище — набагато небезпечніше, ніж об'єктивна ситуація, стверджують психологи. Індивідуальна низька оцінка громадянином свого фінансового потенціалу найчастіше провокує неконструктивну, пасивну поведінку, знижує його економічну активність, заганяє у глухий кут власних комплексів невдахи. Людина перестає боротися і опускає руки.

Масштаби суб'єктивної бідності (і це характерно не тільки для нашої країни) істотно перевищують показники об'єктивної. За різними оцінками соціологічних опитувань, від 50 до 90% співвітчизників вважають себе бідними, акцентуючи на тому, що їхніх доходів ледь вистачає на харчування.

Бідність в Україні можна буде подолати, якщо кожний, хто живе «за межею бідності», усвідомить необхідність зміни цієї ситуації для себе. І почне сам щось робити.

Ольга ВАУЛІНА.

Визначено 7 природних чудес Миколаївщини

Перебуваючи з робочою поїздкою у Миколаївській області, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко взяв участь у нагородженні переможців акції «7 природних чудес Миколаївщини», яка проходила в рамках Загальнонаціональної акції «7 природних чудес України» за ініціативою народного депутата України Романа Забзалюка.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Після того, як на загальнодержавному рівні було визначено 7 природних чудес України, декілька областей з унікальними природними ландшафтами, як, наприклад, Миколаївщина, провели регіональні акції та визначили сім найкращих природних чудес області», — сказав ініціатор акцій «7 чудес України» та «7 природних чудес України» М. Томенко.

За словами заступника Голови Верховної Ради, це дуже важливий і корисний конкурс, насамперед для області. «Такий конкурс додає унікальності і краси кожній області та дозволяє туристам розкрити усю історичну, природну, духовну багатобарвність певного регіону. Така підтримка природного ландшафту, його упорядкування та використання для оздоровлення і туризму є надзвичайно важливою і для Миколаївщини», — вважає він.

М. Томенко зауважив, що «зазвичай Миколаївщина сприймається як потужна промислова область, але тепер унікальність і різноманітність природних об'єктів, що підтвердила ця акція, додадуть нових позитивних характеристик Миколаївщини на карті України».

Заступник Голови Верховної Ради України вручив пам'ятні знаки Роману Забзалюку, членам оргкомітету акції, провідним миколаївським ЗМІ, що підтримували акцію, газеті «Голос України» та парламентському каналу «Рада». Окрім того, було відзначено ректора Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили Леоніда Клименка.

До числа семи чудес Миколаївщини ввійшли:

Національний природний парк «Бузький Гард» **(на знімку)**; Петропавлівський та Актівський каньйони; Трикратський ліс, заповідне урочище Лабіринт, Василева пасіка; Пелагіївка, регіональний ландшафтний парк Приінгульський; Волижин ліс та Ягорлицька затока; Мигіїський каньйон; Тилігульський лиман.

ІНТЕРВ'Ю

Павло ЛАЗАРЕНКО: «Дуже хотілося вигнати...»

Напередодні офіційного старту президентської виборчої кампанії в українських засобах масової інформації дедалі частіше стало з'являтися ім'я колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. Одні експерти кажуть, нібито карту опального політика спробують розіграти опоненти чинного глави уряду Юлії Тимошенко, інші — про якусь матеріальну зацікавленість окремих представників влади в якнайшвидшому поверненні лідера «Громади». При цьому в країні навряд чи знайдеться політик, що заперечуватиме те, що образ «українського корупціонера номер один» використовується як PR-технологія вже сьому виборчу кампанію поспіль.

Одному журналістові через українських і американських адвокатів екс-прем'єра вдалося задати декілька запитань Павлові Лазаренку.

— Павле Івановичу, у багатьох людей в Україні про вас сформувалася стійка думка як про найбільшого корупціонера за всю історію нашої незалежності. Як ви вважаєте, чому за вами закріпився такий неприємний імідж, при тому, що в Україні сьогодні кожного другого державного керівника, чиновника можна легко обвинуватити в корупції й за доказами далеко ходити не доведеться?

— Мені боляче й прикро вже десяток років чути одні й ті самі безпідставні обвинувачення. Адже я живу не один на цьому світі. У мене сім'я: дружина, діти, батьки, родичі, друзі. І удвічі болить від того, що в мене немає можливості дати адекватну й переконливу відповідь на подібні запитання, оскільки я перебуваю під юрисдикцією федерального суду США, а це істотно обмежує можливості мого спілкування.

Якщо говорити по суті запитання, то про яку корупцію йдеться? Адже в Україні немає людини, діяльність якої за останні 50 років піддалася б такому ретельному розслідуванню, як моя. Генеральна прокуратура України розслідує мою справу з 1997 по 2009 рік. Уже цілих 12 років! Прокуратура США розслідує ту саму справу з 1999 року донині. Над тим, щоб сформувати проти мене обвинувачення, на підставі якого П. Лазаренка можна було б на десятиліття вигнати з активної української політики, працювали найкращі в Україні уми. У них було одне завдання — зробити все, щоб можна було знищити Лазаренка.

А що з усього цього вийшло? З вашого дозволу я зупинюся докладніше на цій темі, щоб більше не виникало питань у тих людей, які схильні вірити фантазіям режиму, що канув у небуття, й називали мене «головним корупціонером». Генеральна прокуратура як незаконні дії з мого боку називала:

— використання порядку 900 тис. гривень бюджетних коштів на розчищення русла річки біля державної дачі, де жила моя сім'я;

— покупку за рахунок бюджетних коштів шести збірних будинків для працівників Кабінету Міністрів;

— нецільове використання бюджетних коштів агрофірмою «Наукова».

ЗАКІНЧЕННЯ НА 8-Й СТОР.

САМОВРЯДУВАННЯ

Місцеві ради об'єдналися, щоб «розбудити» громадян

Місцева асоціація органів місцевого самоврядування Донецької області, установчі збори якої відбулися днями, об'єднає зусилля громад та представлятиме інтереси регіону. Асоціація ставить за мету обстоювати інтереси кожного члена громади та органів місцевого самоврядування області, провести внутрішнє реформування місцевого самоврядування області та створити умови для підвищення рівня життя кожного мешканця. Крім того, об'єднання планує активізувати самих громадян на вирішення наболілих проблем.

«Одне з головних завдань — забезпечити зворотний зв'язок від базових органів місцевого самоврядування до громадян, — пояснив голова обласної ради Анатолій Близнюк. — Асоціація органів місцевого самоврядування — це не ноу-хау, а загальноєвропейська практика. Жоден орган державної влади не має права прийняти рішення, яке стосується органів місцевого самоврядування, без згоди з асоціацією. Ми визначили напрями діяльності, бо не можемо ставити завдання, якщо не бачимо стратегічної перспективи».

Вступ до асоціації коштуватиме місцевій раді символічну одну гривню. Сума членських внесків поки що не визначена, але обіцяють, що вона буде доступна навіть для сільських рад. Ідея об'єднання на рівні області виникла після того, як у Новоазовському районі відпрацьовувався проект реформування місцевого самоврядування. «Коли говорять про реформування, іншого порядку, крім як зміни до законодавства, промовці не передбачають, — зазначив відповідальний секретар Центру законодавчих ініціатив обласної ради Роман Коваленко. — Але, на наш погляд, це насамперед зміна людей. Треба показати члену громади, що від нього залежить вирішення проблемних питань. Тому перша група завдань спрямована на підвищення активності громад. Друга — на підвищення якості послуг, які надаються людям. Усі проекти спрямовані на одне: щоб до нашої області прийшов інвестор, спорудив промислові об'єкти, приймав на роботу мешканців громад, платив європейську зарплату».

За словами Р. Коваленка, асоціація отримала попереднє схвалення про входження до Асамблеї європейських регіонів: ЄС зацікавлений у тому, щоб Україна демонструвала ті моделі роботи, які давно застосовуються в Європі. Щоправда, інформація про те, що донецька асоціація може відкрити представництво в Брюсселі, викликала серед сільських, селищних і міських голів, а також голів районних рад пожвавлення. Анатолій Близнюк уточнив, що на утримання офісу за кордоном за теперішніх умов у асоціації немає коштів: «Ми не такі багаті, щоб купувати там офіси».

На установчих зборах затверджено устав асоціації, її символіка і керівний склад. Виконавчим директором асоціації обрано голову постійної комісії обласної ради із питань екології, землі і природних ресурсів Миколу Загоруйка.

Ольга Луценко, Розівський сільський голова (Новоазовський район):

— Працюю з січня цього року, і коли прийшла на посаду, провела анкетування серед односельців. Побачила, що вони пред'являли претензії до всіх: чоловіка, сусіда, обов'язково — до сільської ради, та до всього людства. А у відповідь на запитання, що ж людина може запропонувати, — мовчання. Ми почінали зі статуту сільради. Це була цікава і нелегка робота. Статут — своєрідна мала конституція, там, приміром, прописано всі процедури проведення громадських слухань, зборів тощо. Ми отримали методичні рекомендації з поводження з безгосптним майном. Та й багато інших корисних пропозицій впровадили під час реалізації проекту. Наприклад, людина прийшла за якоюсь послугою до сільради, взяла картку — і бачить, які документи потрібні для отримання цієї послуги, скільки часу це займе. Більшість людей уміють користуватися такою інформацією. Ми перемогли в дев'яти грантах і залучили до села 30 тисяч гривень. Гранти — це не лише виділення коштів, а й перевірка громадянської позиції. Все-таки свідомість людей змінюється, тепер активніше ходять на збори. Розуміють, що проблеми громади можна вирішити і самостійно, а не лише за допомогою сільради.

Ліна КУЩ.

Через спалах у Росії свинячої чуми кордон охоронятиметься в посиленому режимі, повідомила Держприкордонслужба *(Укрінформ)*

Антикризові заходи українського уряду мають підтримуватись усіма політсилами та з розумінням сприйматися суспільством, заявила глава місії Міжнародного валютного фонду в Україні *Джейла ПАЗАРБАЗІОЛУ (Укрінформ)*

Леніна демонтувала релігійна громада

З позовом до суду про необхідність демонтувати пам'ятник вождю світового пролетаріату в райцентрі Погребище на Вінниччині звернулася місцева релігійна громада. Суд задовольнив позов, але бронзовий монумент все одно не знищили.

— Віруючі навели в заяві два неспростовні, на думку суду, аргументи, — каже міський голова Погребища Анатолій Білик. — По-перше, Ленін був ініціатором переслідування церкви і релігії загалом. По-друге, пам'ятник стояв зовсім поряд з будівлею Свято-Успенського собору, який належить Українській православній церкві Московського патріархату. Тому релігійна громада виступила проти такого сусідства.

Після рішення суду своє рішення винесли й депутати міськради. «Пам'ятник Леніну на балансі міськради, —продовжує Анатолій Білик. — Тому я не міг самостійно надати дозвіл на його знищення. На сесії одразу постало декілька запитань. Наприклад, за чиї кошти демонтувати монумент, куди потім його подіти, як на це реагуватимуть представники Компартії України та їхні прихильники?

Щоб взяти до уваги думки всіх зацікавлених сторін, міський голова ініціював ще й проведення за участю їхніх представників розмови за «круглим столом». Домовилися про те, щоб витрати на демонтаж узяла на себе релігійна громада. Але сам монумент не відправлять під прес. Його знову піднімуть на постамент. Тільки в іншому місці.

— Поки що демонтований пам'ятник перевезли на територію місцевого підприємства «Агробуд», — уточнив міський голова. — Тим часом сесія прийняла рішення про виділення нового місця — монумент вождю встановлять на площі перед міським Будинком культури. Там уже ведуться роботи, риють котлован для спорудження постаменту. Гроші обіцяли зібрати керівники районної організації Компартії України. Міськрада теж підготувала рішення про виділення п'яти тисяч гривень на ці роботи. На балансі нашої територіальної громади є ще п'ять пам'ятників. Чи не всі вони радянського періоду.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (із архіву «Голосу України»).

Пам'ятник розбрату

Минуло кількадесят літ як Володимира Ілліча немає серед живих, і нинішні школярі навіть не знають, хто це, але його постать й досі не дає спокою деяким людям. Одні його пам'ятники зносять, інші —відновлюють. Так, у Києві все ще не вирішено долю кривдників столичного Леніна, що стоїть навпроти Бессарабської площі. Засідання суду вже вдруге перенесли. Цього разу на 20 жовтня. Нагадаємо, 30 червня п'ятеро хлопців важкими предметами понівечили монумент вождю пролетаріату. За що, на думку правоохоронців, можуть сісти за грати на п'ять років.

— Їм пред'явлено обвинувачення у «хуліганстві» та «незаконному пошкодженні пам'ятки національного значення», — розповів «Голосу України» адвокат Сидір Кизін. — Ми подали скаргу по обох постановах щодо порушення кримінальних справ. По-перше, щодо обвинувачень у «хуліганстві»: мотиви хлопців абсолютно не збігаються з тими, що визначено Кримінальним кодексом. Ними керували ідейні мотиви: повага до пам'яті мільйонів загиблих унаслідок ленінського режиму співгромадян, повага до держави УНР, яку було ліквідовано ленінським режимом усупереч нормам права. Крім того, обвинувачені вказували слідчому на те, що цей пам'ятник там перебував незаконно, усупереч кільком указам Президента. У нас є висновок Інституту національної пам'яті, де написано, що Ленін — один із організаторів терористично-комуністичного режиму, що він безпосередньо винен у Голодоморі і політичних репресіях. Щодо обвинувачення у незаконному пошкодженні пам'яток національного значення, то ми маємо всі документи, які свідчать: цей пам'ятник до реєстру державних пам'яток занесений не був.

І якщо націоналістам пам'ятники Володимира Ілліча і його «товаришів» око муляють, комуністам, навпаки, — милують. Дізнавшись про замах на кам'яного вождя, активісти лівих сил заходилися довкола його реконструкції — почали збирати кошти на відновлення монумента. А на офіційному сайті КПУ навіть поіменно називають активних учасників. Своїм же однодумцям лідер «червоних» Петро Симоненко пообіцяв: націоналістичних вандалів обов'язково покарають. А нещодавно навіть назвав Президента країни «неосвіченим варваром». Мовляв, той і гадки не має, як «просвітлена Європа ставиться до особистості Леніна, його філософського та політичного спадку». Бо ж, будьмо, європейці поважають пам'ять про Володимира Ілліча і на відміну від «печерних українських націоналістів» не зносять, а навпаки — створюють нові монументи тому, хто «показав людям шлях до свободи і справедливості».

Останнім часом Ленін і його кам'яні втілення на піку популярності. Вісімнадцять років стояли собі монументи, більшість їх не помічала і до них уже звикла. Аж тут почався масовий наступ на вождя. Причому прості українці (не націоналісти чи комуністи) здебільшого не розуміють цей ажіотаж. Для них, а особливо для молодого покоління, Володимир Ленін —сторінки із підручника з історії, яких, до речі, і так щорік стає дедалі менше. До того ж навряд чи брутальне знищення пам'ятників різко змінить свідомість громадян та допоможе їх самоідентифікації як українців. Усе на свої місця розставить час. А поки що, аби не давати певним політичним силам приводу для спекуляцій та піару, виходом, мабуть, було б прислухатися до слів заступника голови Київської міської державної адміністрації Сергія Рудика і створити Парк радянського періоду. Куди й перенести цей горе-пам'ятник розбрату.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Врятував стареньку

Рятувальник Олег Жовтко **(на знімку)** під час пожежі врятував життя 81-річній рівнянці Олександрі Бєлуш. Коли він разом з іншими пожежниками прибув на місце, димова завіса була такою щільною, що й на відстані метра не можна було нічого розгледіти. Олег побачив на підлозі напівпритомну господиню, виніс її із задимленої оселі, ще до прибуття «швидкої» надав долікарську допомогу. Як з'ясувалось, літня жінка, щоб зігрітися, запалила газову піч і лягла спати. А прокинулась лише тоді, коли в помешканні було повно диму.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Віктора КОЗАКА.

Оцініть секс-туризм... юридично

Поки в нашій країні немає поліції моралі, її роботу виконують громадські організації. Завтра в центрі столиці, на майдані Незалежності, жінки виступатимуть проти безчинств секс-мафії в Україні.

Ініціатор акції «Ех, залітні!» — жіночий рух FEMEN — обіцяє влаштувати потішний атракціон. Довгоногі красуні на своїх тендітних плечах тягнутимуть джип із незвичайними пасажирами, основними фігурантами секс-мафії: чиновником, силовиком і сутенером. У такий спосіб дівчата викриють спроби секс-мафії легалізувати проституцію під приводом наповнення бюджету.

За словами лідера жіночого руху Ганни Гуцол, активістки вимагають визнати проблему секс-туризму в Україні на державному рівні й дати юридичну та моральну оцінку цьому явищу. Також серед їхніх вимог — криміналізувати клієнтів, що користуються послугами проституток, заборонити в'їзд до нашої країни іноземцям, які були помічені в секс-турах, збільшити покарання за сутенерство та звідництво, посилити й активізувати боротьбу державних структур із секс-мафією.

— Ми вже рік добиваємося прийняття закону стосовно криміналізації клієнта, але поки що, на жаль, безрезультатно, — каже Ганна Гуцол. — Зараз розмір штрафу за заняття проституцією становить від 50 до 500 неоподатковуваних мінімумів, покарання за сутенерство — позбавлення волі на строк від 5 до 7 років. А насправді виходить, що факт проституції складно встановити, бо для доказу необхідний третій — свідок, який підтвердить факт оплати сексу. Випадки арешту сутенерів украй рідкі, а от повії обкладаються бандитським «податком». Секс-туризм як кримінальне явище дотепер не має юридичного визначення.

Національна кампанія боротьби із секс-індустрією в Україні «Україна — не бордель!», про яку вже писав «Голос України», стартувала влітку минулого року й одержала широку підтримку світової громадськості. Кампанія розвивається в кількох напрямах, один із яких FEMEN-Патруль — так звана жіноча туристична поліція. Під час щотижневих рейдів центральними вулицями Києва дівчата інформують гостей столиці, а також молодих українок про небезпеку та наслідки секс-туризму й проституції. Інша програма — DJ HELLp спрямована на пропаганду клубної культури, вільної від торгівлі людьми.

Ольга ВІТЕР.

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

«Славути» для інвалідів

Сім автомобілів «Славута» з ручним керуванням отримали інваліди внаслідок трудового каліцтва за кошти Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань. А загалом протягом 2007—2009 років таким інвалідам, за словами працівників фонду, безплатно видано 142 автомобілі. За цей період черга інвалідів трудового каліцтва на одержання автомобілів зменшилася на 90 відсотків. Усього фонд обслуговує понад 3,5 тисячі людей, які мають виробничі травми.

Дарина НАЗАРЧУК.

ОДЕСА

Місто погасить борги населення

Ситуація в ліфтовому господарстві Одеси погіршується з кожним днем. Причина одна — населення, що користується ліфтами, не квапиться платити за їхню роботу й ремонт. У результаті у ВАТ «Одесліфт» немає в наявності коштів для технічного обслуговування підйомних машин. Тільки на це необхідно знайти дев'ять мільйонів гривень. Одеська міська рада підписала угоду про реструктуризацію заборгованості перед «Одесліфтом» до 31 грудня нинішнього року. Погашення боргу може здійснюватися й достроково у разі можливості бюджетного фінансування.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Метод «виховання» відправив на лікарняне ліжко трьох дітей

У центральну лікарню райцентру Лутугине з різними травмами й гематомами потрапили троє дітей. У хлопчиків семи та п'яти років були рубані рани на голові, а у трирічної дівчинки лікарі визначили забиття головного мозку, контузію тяжкого ступеня, проникаюче поранення очного яблука і його втрату. Таким виявився результат «виховного методу» батька. Про те, що трапилося, медики повідомили в районний відділ міліції, і главу сімейства було затримано. Як з'ясували правоохоронці, того дня мати поїхала до міста, нібито за теплими речами, а чотирьох молодших дітей закрила в будинку самих. Дітворі хотілося гуляти й, щоб вибратися на вулицю, восьмирічна дівчинка витягнула з вікна стекло. Батько повернувся додому ввечері п'яним. Йому здалося, що вікно розбите, і він почав лаяти дітей, а потім бити. Під руку потрапив табурет. Старшій дівчинці вдалося вибігти з будинку й покликати на допомогу сусідів. Люди викликали «швидку допомогу». Стосовно затриманого порушено кримінальну справу, йому загрожує від 7 до 10 років ув'язнення.

Отримали навички спілкування та самореалізації

У Луганську проведено профорієнтаційний тренінг для молоді з обмеженими фізичними можливостями. З допомогою фахівців 30 дівчат і хлопців отримали навички спілкування, самореалізації та особистої презентації. У рамках заходу учасники ознайомилися з українським трудовим законодавством, Конвенцією прав інвалідів, одержали інформацію про існуючі соціальні заклади.

Алла АНТІПОВА.

На 100-річчя Київського зоопарку гостей пригостять двометровим тортом

Сьогодні на всіх відвідувачів, що прийдуть привітати столичний зоопарк із сотим днем народження, чекатиме чимало конкурсів: ростові ляльки, розваги з аніматорами, презентація програми друзів зоопарку, картини відомих українських митців–анімалістів тощо. Крім того, під час благодійного аукціону можна буде придбати сертифікати на право дати ім'я новонародженій тварині. Звичайно, святкування не обійдеться без торта — завдовжки майже два метри, **повідомляє пресслужба столичного звіринцю.**

Нагадаємо, свій 100-річний ювілей Київський зоопарк відзначає протягом усього 2009 року. З січня його безкоштовно відвідала вже майже 21 тисяча чоловік. Більшість із них — діти, що відпочивали у шкільних таборах столиці, діти-сироти та інваліди.

Про будні мешканців та працівників зоопарку читайте в наступних публікаціях «Голосу України».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Щоб вижити, довкілля має бути розмаїтим

Щодня у природі зникають від десяти до ста видів флори і фауни. За таких умов до 2020 року не стане 15 відсотків усіх представників біосфери. А водночас будь-який біологічний вид екосистеми, навіть той, що сьогодні не викликає жодного інтересу, може забезпечити у майбутньому виживання землян, розкривши їм одну з інформаційних таємниць біоніки або перетворившись на життєво необхідний фармацевтичний ресурс. Про це говорили учасники V Міжнародної наукової конференції, що відбулася на базі Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара. Провідні вчені-біологи з Угорщини, Білорусі, Росії та України всі наукові теми, — а вони стосувалися збереження біорозмаїття (до речі, відповідна програма прийнята в Україні у 2004 р. і розрахована на 25 років) та ролі тварин в екосистемах, — розглядали з позицій екології.

Дніпропетровська школа екологів, яка функціонує на кафедрі зоології та екології, а також у лабораторіях НДІ біології ДНУ, багато років працює над збереженням і відновленням біологічного розмаїття, особливо в тих регіонах, що перебувають під інтенсивним техногенним впливом. Під керівництвом професора Олександра Пахомова вчені підготували 34 проекти, які сформовані в екомережу у п'яти адміністративних районах області. Вперше для степової зони була створена класифікація участі тварин у функціонуванні екосистем. Також вперше працівники кафедри та НДІ біології оцінили діяльність тварин в умовах техногенного навантаження, зокрема, в процесах самоочищення ґрунту від промислового та радіаційного забруднення.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

«Металісти» добрались до магістрального водопроводу

У селі Петрівка Скадовського району невідомі зловмисники протягом кількох днів розкопували траншею, в якій прокладено трубу великого перетину магістрального водопроводу. Роботи велись, як правило, глупої ночі. Жителі села провели сходку, на якій зажадали від влади вжити заходів для запобігання знищення водопроводу. «Металісти» після цього втекли із села, покинувши на місці злочину екскаватор, який рив землю для вилучення водопровідної труби.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Херсонська область.

Злочинця-вінничанина знайшли аж у Польщі

У Польщі затримали 28-річного вінничанина, який три роки перебував у міжнародному розшуку. 22 жовтня його екстрадують в Україну, **повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ УМВС у Вінницькій області.**

У січні 2006 року двічі судимий молодий чоловік після повернення з в'язниці вирішив заробити грошей. Коли дізнався, що його знайомий придбав новеньку «Хонду», запросив приятеля до себе в гості в батьківську квартиру. Мати працювала на заробітках у Польщі. Він сам проживав у Вінниці. Друг не встиг ще й поріг переступити, як отримав удар по голові. Непритомного господар квартири замотав скотчем, прив'язав до стільця. З кишень заручника забрав документи на автомобіль, посвідчення водія, паспорт і сорок гривень. Приватний нотаріус оформив на нього генеральне доручення на автомобіль друга. Наступного дня на підставі цього документа він продав авто у Києві на ринку.

Повернувшись до Вінниці, став думати, що робити із заручником. Але той, скориставшись нагодою, вистрибнув з вікна квартири з четвертого поверху. Свідки пригоди викликали швидку і покаліченого чоловіка доставили в лікарню. Він став інвалідом, але залишився живий. Прийшовши до тями, розповів про все міліції.

— Три роки зловмиснику вдавалося переховуватися у Польщі, де працює його мати, — каже старший інспектор з особливих доручень сектору бюро Інтерполу в Україні майор міліції Василь Панькевич. — У березні польські колеги затримали його у місті Свідниця, 22 жовтня передадуть нашим конвоїрам на запит слідчого управління ГУ МВС у Вінницькій області.

Затриманому інкримінують привласнення чужого авто та позбавлення волі людини. До речі, відібрану ним і продану іномарку повернули законному власникові.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ФОТОФАКТ

Корвет Військово-Морських Сил Збройних Сил України «Тернопіль» залишив базу в Севастополі для участі в антитерористичній операції НАТО «Активні зусилля».

Фото надане прес-центром командування ВМСУ.

Купували готель, а придбали... пеню і неустойку

Господарський суд Житомирської області прийняв рішення про розірвання договору купівлі–продажу майнового комплексу КП «Готельне господарство «Житомир», укладеного між територіальною громадою міста і товариством «Готель «Житомир».

Свого часу цей об'єкт міська влада збиралася продати з аукціону, щоб виручити значну суму і залатати дірки в бюджеті. Однак проти цього виступили деякі політичні сили, влаштовувалися акції протесту з вимогою продати готель трудовому колективу. Як повідомив перший заступник прокурора області Анатолій Чумаченко, покупець (підприємство «Готель «Житомир»), подавши заяву на приватизацію єдиного майнового комплексу КП «Готельне господарство «Житомир», у визначений термін зобов'язаний був сплатити за об'єкт майже 52 мільйони гривень. Однак не розрахувався за придбаний об'єкт. Це дорого йому обійдеться: за порушення умов договору він муситиме сплатити на користь територіальної громади понад 5 мільйонів гривень пені та більш як 10 мільйонів гривень неустойки.

Олексій КАВУН.

СВІТ КОРОТКО

ПАЛЕСТИНА

ХАМАС відмовився миритися з ФАТХ

Рух ХАМАС відмовився підписувати угоду про перемир'я з палестинською партією ФАТХ, повідомляє агентство «Франс-Пресс». Зокрема, каменем спотикання стала відсутність у тексті угоди пункту про право на боротьбу з ізраїльськими військами. Нагадаємо, що напередодні лідери ФАТХу погодилися з договором про перемир'я, підготовленим за участі Єгипту, і направили підписану копію угоди в Каїр. Передбачалося, що в разі згоди ХАМАСу офіційне підписання угоди про перемир'я відбудеться 25 жовтня.

ГРУЗІЯ

Збирають підписи за імпічмент Саакашвілі

У парламенті Грузії закликають розпочати процедуру імпічменту президента Михайла Саакашвілі. Представник Республіканської партії, член опозиційної фракції «Сильна Грузія» Карло Копаліані заявив, що доповідь комісії Євросоюзу, в якій Саакашвілі визнали винним у початку війни в Південній Осетії, дозволяє почати таку процедуру. За законом, документ про імпічмент мають підписати не менше третини зі 150 депутатів парламенту. Тільки в цьому випадку він потім передається на розгляд Верховного і Конституційного судів Грузії. Як повідомляли ЗМІ, напередодні рух Левана Гачечіладзе «Захисти Грузію» розпочав кампанію з «відмежування Грузії від президента Михайла Саакашвілі».

ЯПОНІЯ

Токіо хоче грати першу скрипку в боротьбі з глобальним потеплінням

Японія хоче відігравати центральну роль у боротьбі світового співтовариства з глобальним потеплінням. Про це заявив прем'єр-міністр країни Юкіо Хатояма, виступаючи на міжнародній конференції неурядової організації «Дії на захист глобального навколишнього середовища». «Японія виступила з ініціативами (із скорочення викидів парникових газів) винятково із прагнення зберегти планету для майбутніх поколінь», — сказав прем'єр.

Нагадаємо, на саміті стосовно клімату в ООН 22 вересня Японія виступила зі середньостроковою програмою зі скорочення викидів парникових газів на 25% порівняно з 1990 роком до 2020 року й представила так звану «ініціативу Хатоями» з підтримки країн, готових прийняти на себе подібні зобов'язання.

СЕРБІЯ

В океані «виловили» 2,8 тонни кокаїну

Співробітники сербських і американських спецслужб вилучили 2,8 тонни кокаїну з корабля в Атлантичному океані, що прямував з Південної Америки до Європи. Спільна сербсько-американська операція є частиною міжнародної кампанії з боротьби з незаконним обігом наркотиків. «Вартість вилученого кокаїну приблизно становить 120 млн. євро, а якщо він збувався б на вулицях, то його ціна могла сягати 250 млн. євро», — цитує сербське агентство новин слова неназваного джерела в службах безпеки. Як стверджують американські фахівці зі служби з боротьби з наркотиками, Сербія є своєрідним перевалочним пунктом на шляху контрабандистів, які займаються транспортуванням наркотиків із Південної Америки й Туреччини до Західної Європи.

Глобальна криза — вирок капіталізму

3. Що пропонують комуністи

Комуністи завжди чесно попереджають український народ про причини і негативні наслідки капіталістичного ладу і злочинної політики правлячого буржуазного режиму. З огляду на те, що, кажучи ленінськими словами, «політика є концентроване вираження економіки», ми сьогодні говоримо про трансформацію глибокої і затяжної фінансово-економічної кризи в політичну і соціальну.

Така гримуча суміш здатна рознести Україну, якщо не вжити невідкладних і ефективних заходів. Проведення в цих умовах чергових президентських і, можливо, дострокових парламентських виборів може вкрай загострити катастрофічний стан справ. Фактично політичне життя країни перетворюється на арену для розбірок, поділу й обману. Очевидно, що представники великого капіталу і націоналістичних організацій домовилися між собою про головне — зберегти цю злочинну систему, зберегти нинішній злочинний режим.

І хоч би хто із представників олігархів опинився в заповітному президентському кріслі, людині праці від цього легше не стане. Адже немає різниці, яку з голів дракона коронувати, бо ненаситне черево в нього одне — вітчизняний олігархічний і міжнародний капітал, що проковтнув народні «заводи, газети і пароплави». Свого часу «коронували голови» спочатку Кравчука, потім і Кучми, а потім і Ющенка, а користі як не було, так і немає.

Нині великий капітал завчасно розклав яйця в різні кошики, тобто вже практично замовив, яку голову коронувати. Тож будь-який кандидат від олігархів або націоналістів — чи буде то Янукович, Тимошенко, Яценюк, Литвин, Гриценко, Тарасюк, Ющенко, Тігіпко, Тягнибок та інші — це суто технічні кандидати, які у разі обрання відпрацьовуватимуть вкладені в них мільйони доларів.

На жаль, політична плутанина, розбірки і гендлярство в боротьбі за президентський пост тільки збільшують проблему. Ми вимагаємо припинити це ганебне явище і звернутися до потреб простих людей. Зі свого боку на цих виборах ми захищатимемо свої ідеї та інтереси наших виборців.

Треба сказати, що в комуністів є перевірений часом досвід виходу з розрухи — ми вже кілька разів витягали країну з глибокої прірви.

Так, у двадцяті роки минулого століття разом з народом ми пройшли шлях від геть паралізованої в ході революції, Першої світової і громадянської війн вітчизняної промисловості до НЕПу і плану ГОЕЛРО, від розваленої царської імперії до першої у світі пролетарсько-селянської держави, де фабрики і заводи належали робітникам, а земля — селянам.

У найскладніших умовах тридцятих років успішно провели перші п'ятирічки, індустріалізацію промисловості, колективізацію сільського господарства і культурну революцію. Тільки в Україні побудували 600 заводів і підприємств, серед них такі відомі, як Харківський тракторний завод, Луганський паровозобудівний, «Дніпрогес» та інші.

Радянський Союз був єдиною великою країною світу, що уникла економічної кризи 1929—1933 років.

У Звітній доповіді ЦК на XVII з'їзді ВКП(б) у січні 1934 року Й. В. Сталін представив таблицю, в якій були показані обсяги промислової продукції провідних країн світу у відсотках до 1929 року. У своїх коментарях до таблиці Сталін казав: «У той час як промисловість основних капіталістичних країн падала щорічно порівняно з рівнем 1929 року і лише 1933 року стала трохи оговтуватися, далеко ще не досягши, однак, рівня 1929 року, промисловість СРСР зростала щорічно, переживаючи процес безупинного підйому. У той час як промисловість капіталістичних країн показує в середньому **скорочення** обсягів своєї продукції до кінця 1933 року порівняно з рівнем 1929 року на 25% і більше, промисловість СРСР **зросла** за цей час більш ніж удвічі, тобто більш ніж на 100%».

У грізні 1941—1945 роки комуністи разом з доблесною Радянською Армією, разом з героїчним радянським народом у важких смертоносних боях відстояли свою Батьківщину, здобули Велику Перемогу над німецько-фашистськими загарбниками. В післявоєнний період у короткі терміни забезпечили відродження народного господарства, освоїли цілину, створили атомну зброю, прорвалися в космос, будували нові міста...

Необхідно вивчати і реанімувати радянський революційний, бойовий і трудовий досвід, який і за нинішніх умовах не втратив своєї політичної та економічної цінності. Безкорислива братерська допомога радянського народу визволила країни Східної Європи від фашистського рабства, а в післявоєнний період забезпечила їм колосальний техніко-економічний прорив.

Нагадаю, що у вісімдесяті роки минулого століття в соціалістичних державах — членах Ради економічної взаємодопомоги вироблялося промислової продукції в чотири рази більше від середньодушового виробництва на планеті. За даними ООН, чотири країни РЕВ входили до числа десяти найрозвиненіших промислових країн світу.

Нині ми бачимо, як бурхливо розвивається соціалістичний Китай, що являє собою величезний людський масив і за останні десятиліття перетворився на економічного гіганта зі зростаючим рівнем добробуту. Ця країна 30 років тому посідала за розміром валового внутрішнього продукту 32-ге місце у світі, а в 2008 році вийшла на четверте місце після США, Японії і Німеччини. І в кризовому 2009 році зростання ВВП народного Китаю збережеться на рівні 8—8,5%, тобто це той самий «золотий важок», що рятує світову економіку. Про це йдеться в статті «Китайське диво», надрукованій в газеті «Голос України» 24 і 25 липня цього року.

Усе нових успіхів домагаються соціалістичні В'єтнам, Куба, Північна Корея. Візьмімо, приміром, Латинську Америку, де зросла національна самосвідомість завдяки привабливим лівим ідеям.

На жаль, за роки незалежності в Україні промисловість працює на старій матеріально-виробничій базі, створеній декількома поколіннями радянських людей, не побудовано жодного великого сучасного наукоємного підприємства. І ця деіндустріалізація, деградація ключових галузей і підприємств триває. Розруха прийшла й у село, яке було житницею Радянського Союзу. Роки незалежності стали роками занепаду. Дика капіталістична система, її ліберальна ідея виявилися неспроможними вирішувати питання життєзабезпечення країни і поліпшення життя людей.

З огляду на ситуацію, що склалася, Компартія України і її парламентська фракція пропонують свої антикризові заходи, які відповідають співвідношенню сил, що складається, і реально відповідають на нові виклики і ризики часу, на інші проблемні питання, що стоять перед економікою і суспільством.

Ми пропонуємо конкретні й ефективні заходи, перевірені життям у радянський період, адаптовані китайським досвідом і в інших соціалістичних країнах. Їх головна особливість — у продуманості й комплексності, системності й адресній спрямованості, в першочерговому усуненні тих причин, які породжені рабською залежністю від Заходу, і недосконалістю державного і господарського механізмів в Україні.

На наш погляд, це можливий рецепт не тільки для подолання нинішньої кризи в країні, а й для великої модернізації державної політики в післякризовий період.

Насамперед, звертаємося до всіх громадян країни, незалежно від національності, віросповідання і соціального статусу: президент Ющенко своєю бездарною політикою веде Україну до фінансового, економічного і політичному краху, цілеспрямовано знищує територіальну цілісність держави. Він — політичний злочинець і повинен бути відсторонений від влади.

У той час, коли кожна людина рахує не тільки гривні, а й кожну копійку, щоб прогодувати свою родину, роздутий до неможливості секретаріат президента «вживає» на своє утримання і діяльність один мільйон бюджетних гривень на день. Український народ не повинен фінансувати політичні забаганки президента, адже це також кошти, що їх можна вивільнити і спрямувати на підтримку наших людей.

На противагу планам змови олігархів і націоналістів комуністи розробили нову редакцію Конституції України, в якій пропонуємо ліквідувати пост президента, створити ефективну і відповідальну систему представницької влади, розширити права і повноваження органів місцевого самоврядування, посилити контроль з боку суспільства і забезпечити широку участь громадян у процесі прийняття державних рішень.

Хочу підкреслити, що економічний розвиток країни без державної участі неможливий. Він включає націоналізацію природних монополій і базових галузей народного господарства, відновлення планових начал соціально-економічної політики держави, переорієнтацію грошово-кредитної політики на стимулювання вітчизняного виробництва та інвестицій, внутрішнього споживання, припинення відпливу капіталу за кордон, створення системи ефективного валютного контролю й удосконалення податкового законодавства, підтримку малого і середнього бізнесу.

Треба терміново прийняти рішення з наведення законного порядку в країні, бо відсутність єдиного центру прийняття рішень призводить до того, що президент займається одним, прем'єр-міністр і Кабінет Міністрів — другим, парламент — третім, а місцеві влади й олігархи займаються своїм.

Досі немає предметної державної антикризової програми, немає інших дуже важливих законів і документів. В урядових деклараціях самі тільки абстрактні тези і наукоподібне словоблудство, якими намагаються прикрити професійну некомпетентність і відсутність політичної волі. Замість ефективних антикризових дій правлячий режим рятує проблемні банки, тобто спекулятивний капітал, фактично рятує свою власність, украдену в народу і держави. А рятувати треба виробництво, вітчизняного виробника і вітчизняного споживача, саме в цьому запорука національної стабільності і розвитку.

Потрібно припинити цей хаос, безсилля і деградацію державного апарату, покласти край сваволі можновладців, котрі хочуть нажити свій кон'юнктурний політичний капітал навіть на глобальній економічній кризі, налаштувалися на популістську балаканину і хотіли б дестабілізувати суспільство, щоб задовольнити свої особисті й короткострокові амбіції (більше одержувати, ще більше вкрасти й абсолютно ні за що не відповідати).

Антикризова програма комуністів побудована передусім на розвитку вітчизняного виробництва. Треба привести в дію необхідні закони, відновити систему державного управління і підвищити роль місцевого самоврядування, забезпечити активну участь держави у створенні матеріальних гарантій для реалізації соціальних прав та інтересів трудящих.

Необхідно негайно прийняти запропонований фракцією комуністів закон про націоналізацію ключових галузей і базових підприємств. Вони повинні бути суспільною власністю і служити всьому народу, а не бути «дійною коровою» для олігархів і чиновників.

Поки що українська влада діє «від зворотного», розбазарює в умовах кризи все, що тільки можна. Дійшла черга і до приватизації останніх стратегічних підприємств — Одеського припортового заводу, «Укртелекому», Харківського ВАТ «Турбоатом», Миколаївської «Зорі». Ці прибуткові підприємства бюджетонаповнювальні та експортно-орієнтовані. Їх продаж — дуже необачний, адже дбайливий хазяїн ніколи не заріже курку, що несе золоті яйця.

Тим паче що провідні держави націоналізують підприємства, намагаються їм усіляко допомогти. Так, ще в докризовий період у Великій Британії питома вага держвласності становила 36%, у Німеччині — 39%, Італії — 41%, Швеції — 43%, Австрії — 40%. Нині ці показники збільшилися. У власності держави перебувають вузлові галузі економіки США і Франції.

Вважаємо, що економічна стратегія України повинна бути побудована не тільки на недопущенні негативних сценаріїв, вона має бути доповнена діючими механізмами забезпечення розвитку, тобто переходити в наступ, бути інноваційною, наукоємною і модернізованою економікою національного розвитку. Сподіваємося, що це все позитивно позначиться на становищі країни загалом і на добробуті людей зокрема.

У зв'язку з цим необхідно прийняти пакет законів щодо збільшення мінімальної заробітної плати й одночасно запровадити державний мораторій на підвищення цін на продукти харчування, ліки і товари першої потреби, а також на ціни і тарифи на житлово-комунальні й транспортні послуги. Іншого шляху в нас немає, все решта — це черговий обман і галопуюча інфляція.

Відповідно до Конституції України держава має виконувати всі свої зобов'язання перед людьми. Предметом найпильнішої уваги і безумовної відповідальності повинні бути збереження грошових заощаджень громадян, рівень пенсійного забезпечення та інші соціальні права і гарантії.

Ми, комуністи, вважаємо, що фінансово-економічні проблеми мають вирішуватися за рахунок перерозподілу доходів від багатих до бідного. Треба рішуче змінити сьогоднішню мету максимізації добробуту найбагатших людей на максимізацію добробуту найбідніших. І якщо власники підприємств звільняють працівників, то контрольні пакети цих підприємств повинні негайно передаватися в розпорядження трудових колективів. Треба підвищувати роль профспілок, трудових колективів у боротьбі за права робітників.

Як відомо, комуністи вже декілька років пропонують створити Стабілізаційний фонд за рахунок коштів, що знаходяться в офшорних зонах за кордоном. Необхідно надати фінансову підтримку реальному виробництву, в тому числі середньому і малому бізнесу, які повинні вивести економіку з кризи, а не спекулятивному банківському капіталу. **Національний банк** України повинен підтримувати кредитами напряму через рішення парламенту найбільш значимі підприємства і галузі, що забезпечують роботою наше населення — маю на увазі, насамперед, атомні електростанції, підприємства металургійної, нафтохімічної і вугільної промисловості, містоутворюючі заводи і фабрики, сільські господарства.

Необхідно захищати гривню як національну валюту, підтримувати її реальний передбачуваний курс і відв'язати її від плаваючого американського долара як загальної світової грошової одиниці. Гарантувати повне повернення депозитних вкладів населення, захищати законні інтереси тих, хто вклав свої власні гроші в будівництво житла, в покупку автомобілів, побутової техніки. Заборонити банкам в односторонньому порядку змінювати умови укладених з клієнтами договорів щодо збільшення розміру процентної ставки за кредитними договорами або зменшення її розміру за договорами банківського вкладу.

Щоб дедоларизувати українську економіку, необхідно всі валютні кредити перевести в гривню. Валютні кредити треба повертати відповідно до офіційного курсу Національного банку на момент підписання кредитного договору і заборонити в період економічної кризи забирати майно, що знаходиться в заставі. У зв'язку з цим з нашої ініціативи в грудні 2008 року ухвалено в першому читанні проект відповідного закону, однак його подальше просування «заморожене».

Фракція комуністів наполягає, щоб Верховна Рада України заслухала звіт Національного банку про його дії у період кризи. Нами також підготовлений законопроект, що передбачає десятикратне зниження кредитної ставки для реального сектору економіки — до трьох відсотків річних. Це дасть змогу зберегти робочі місця і зарплату. У підприємств з'явиться обігові кошти, необхідні для виробничої діяльності.

Наполягаємо на законодавчому закріпленні норми про відповідальність власників банків перед вкладниками. Це означає, якщо нема чим віддавати депозит, то, будь ласка, продавай банк, продавай свої машини, будинки і цими коштами розраховуйся з людьми. Ми категорично проти викупу збанкрутілих банків за рахунок державних коштів. А то виходить так: банкір пограбував тисячі людей, розорив кілька десятків, а то й кілька сотень підприємств і установ, що там обслуговувалися, а потім ще й грошики чималі отримав. Банки-банкрути слід негайно передати у власність держави, а їхніх власників — віддати під суд.

Ми також пропонуємо ліквідувати податок на додану вартість, замінивши його податком з обігу. Однак ПДВ досі залишається і ситуація з ним просто катастрофічна. Нині Державна податкова адміністрація винна підприємствам більш як 12 мільярдів гривень. Однак причина неповернення ПДВ банальна — в бюджеті таких коштів немає.

Підтримаємо вітчизняного сільгоспвиробника. Зерновий фонд міг би стати своєрідним золотим запасом країни. Треба сказати, що в Радянському Союзі ціни на хліб не збільшувалися 45 років. «Застабілізуємо» ціни. Забезпечимо державне замовлення на 50% валової продукції сільського господарства. Пропонуємо унеможливити ситуацію, щоб 10—15 трейдерів, які за безцінь скуповують у селян урожай, створювали передумови для голоду в Україні.

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 195.

Необхідно ввести державну монополію на реалізацію зерна за кордон. Продовольчу безпеку можна забезпечити, якщо на фінансування АПК буде спрямовуватися не менш як 18—20 мільярдів гривень. Не можна допустити продажу землі, у тому числі іноземцям. Земля — це останній залишок загальнонародної власності.

Потрібно встановити монополію на газовий і нафтовий видобуток в Україні, що забезпечують побутові послуги населенню і ціни на які повинні бути стабільними. Провести переговори щодо ціни й обсягів енергоносіїв з Росії на тривалу перспективу. Необхідно забрати усіх посередників у ланцюжках постачання споживачам енергоресурсів — між шахтою й електростанцією, між шахтою і коксохімічним заводом і т. д. Установити найжорсткіший контроль за тарифами на електроенергію.

Держава повинна створити могутнє ефективне об'єднання, яке б здійснювало видобуток вугілля, залізної руди, виробництво металу, тобто треба, щоб металургія була самодостатньою і суспільно контрольованою галуззю. Такі само державні об'єднання слід створити в інших стратегічних галузях промисловості.

Запровадити монополію на виробництво спирту, лікеро-горілчаних і тютюнових виробів — адже це до 30% усього державного бюджету, це безпека і контроль якості, це здоров'я людей. Це дозволить спрямувати мільярдні асигнування на соціальні потреби: медицину, освіту, пенсійне забезпечення. Це необхідно зробити, бо в нинішній кризовій ситуації олігархи продовжують завозити в країну низькосортну продукцію, гниле м'ясо, прострочені ліки.

Необхідно принципово змінити податкове законодавство. Як одним із заходів боротьби з бідністю, колосальним соціальним розшаруванням і корпоративними змовами варто запровадити прогресивне оподаткування на доходи і майно фізичних осіб. Багаті повинні платити більше!

Для прикладу: у США і Великій Британії для найбагатших людей максимальні ставки прибуткового податку сягають 40%, у Японії, Франції, Данії і Швеції з урахуванням місцевих податків — 60—70%. Крім того, існують спеціальні податки з купівлі предметів розкоші, а у Франції і Швейцарії — ще й податок на багатство. В Україні діє плоска 13-відсоткова шкала податків. Дуже важливо встановити прогресивний податок на прибуток і придбання дорогих предметів.

Держава не повинна «латати дірки» і вирішувати нагальні проблеми за рахунок незаможних громадян. Необхідно забезпечити гідне життя пенсіонерам, ветеранам війни і праці, інвалідам, «чорнобильцям», сиротам, багатодітним сім'ям. Особливої уваги потребують пенсіонери, які перебувають у стані підвищеного стресу, пропрацювали все життя і нині поповнили лави бідних. За даними соціологічних досліджень, вважають себе незадоволеними життям 95% старих людей, самотніми почуваються 65% пенсіонерів.

Усе це ускладнює демографічну кризу: смертність майже удвічі перевищує народжуваність. І якщо 1991 року в Радянській Україні проживало понад 52 мільйони людей, то нині в незалежній Україні проживає лише 46 мільйонів. Кожен другий чоловік не доживає до 60 років. Смерть від інфекційних захворювань у 8 разів вища, ніж у Європі, смертельний результат від серцево-судинних захворювань — у 6 разів, смертність дітей —утричі. Жахливо, що смертність від такої соціальної хвороби як туберкульоз у 36 разів вища, ніж у Європі. Дійшло до того, що ООН визнала Україну вимираючою країною.

Вважаємо важливим завершити перервані 5 років тому з вини помаранчевих правителів переговори щодо входження України в Єдиний економічний простір з Росією, Білоруссю і Казахстаном. Передбачалося, що ЄЕП буде економічним простором, що об'єднає митні території держав-учасниць, на яких функціонують механізми регулювання економік, засновані на єдиних принципах, що забезпечують вільне переміщення товарів, послуг, капіталу і робочої сили, проведення єдиної зовнішньоторговельної, податкової, грошово-кредитної і валютно-фінансової політики.

Ми не повинні остаточно втратити обороноздатність нашої держави, необхідно зберегти її постійний нейтральний позаблоковий статус, не допустити входження до воєнного альянсу НАТО, куди нас затягує Ющенко і його національ-помаранчева камарилья. Разом з тим необхідно розглянути питання про приєднання України до Організації договору колективної безпеки, куди входить низка країн — членів Співдружності Незалежних Держав.

Негайно зупинити дію законів щодо вступу України до Світової організації торгівлі, захистити країну від закордонного третьосортного ширвжитку і забезпечити внутрішній ринок вітчизняною продукцією.

Заборонити імпорт багатьох товарів, залишивши тільки так званий список критичної продукції, що у нас не виробляється, і нестача якої негативно позначиться на економіці й безпеці України. До країни слід завозити тільки те, що потрібно і чого ми не можемо зробити. До цього списку входять, передусім, нафтопродукти та інші енергоносії, лікарські препарати, механічне обладнання.

Як антикризові заходи треба запровадити індикативне планування і регулювання, бо без цього неможливо не тільки прогнозувати, а й виключати негативний розвиток подій. Це особливо важливо у зв'язку з прийняттям держбюджету на 2010 рік, який буде одним із найважчих від початку 90-х років.

Переконаний, настав час об'єднати зусилля людей праці. В умовах кризи Комуністична партія України, як і раніше, обстоюватиме життєві інтереси та найвищі цінності трудящих. Зокрема, пропонуємо на законодавчому рівні перейти на погодинну оплату праці, підвищити допомогу у зв'язку з безробіттям (у західних країнах вона становить 70% від зарплати).

У рамках існуючої буржуазної системи, коли комуністи не мають влади, необхідно в класовій революційній боротьбі вирішувати загальнодемократичні завдання — проводити протести, страйки, організовувати найманих робітників, створювати підприємства з колективною власністю на засоби виробництва, здатні на практиці показати переваги соціалістичної власності порівняно з капіталістичною.

Ми, комуністи, готові надати безпосередню підтримку трудовим колективам. І надалі ініціюватимемо створення комітетів трудового контролю на кожному великому підприємстві, в місті, в районі — за участю представників профспілок, трудових колективів і політичних партій, які захищають корінні інтереси трудящих.

Ефективним інструментом захисту прав трудящих стануть колективні і трудові договори. Регламентуючи відносини робітників і роботодавців, вони повинні включати перелік усіх зобов'язань не тільки найманого працівника, а й власника.

Кажучи про наше неясне сьогодення, треба думати про майбутнє, про нові реалістичні цілі, здатні об'єднати український народ. На наш погляд, такими фундаментальними цілями в класовій революційній боротьбі комуністів і трудящих з буржуазною владою і великим капіталом можуть бути тільки досягнення соціалістичних ідеалів, розв'язання проблем соціального миру і добра, надання людям свободи совісті та віросповідання.

Таким чином, ми забезпечимо високу якість життя суспільства, що буде визначатися розмаїттям життєвих стандартів і благ, гарантованих кожному його члену. Наше спільне завдання — забезпечити умови для подальшого зростання соціальних стандартів життя громадян.

У результаті реалізації розроблених комуністами антикризових заходів підвищаться добробут і купівельна спроможність людей, збільшаться розміри мінімальної заробітної плати, прожиткового мінімуму, підніметься межа доходів населення, що підлягають індексації, зросте допомога з безробіття, зменшаться відрахування з доходів громадян з низьким рівнем доходів через збільшення податкової соціальної пільги неоподатковуваного мінімуму, буде забезпечена безплатна освіта і безплатне медичне обслуговування.

Такі наші деякі першочергові заходи в протидії наслідкам світової фінансово-економічної кризи капіталізму й у боротьбі проти внутрішньої розрухи в Україні, створених США і їх союзниками, а також українськими націоналістами і їх помаранчевою командою на чолі з президентом Ющенком. Про них повинен знати кожен робітник, кожен сільський трудівник, кожен житель України.

Зрозуміло, наші основні позиції з найважливіших і найактуальніших питань внутрішнього і зовнішнього життя в умовах глобальної кризи капіталізму та оздоровлення обстановки в Україні можна продовжувати. Вони є складовою частиною нової економічний політики комуністів і увійдуть до нашої передвиборної президентської і парламентської програми. Ми сподіваємося на їхню активну підтримку комуністами і всіма нашими прихильниками.

Сьогодні Україна стоїть перед вирішальним вибором: або докорінно перетворити свою політичну, державну й економічну систему і здобути справжню незалежність і суверенітет, або ж втратити свій останній історичний шанс і в результаті саморуйнування опуститися у феодально-кріпосницький і навіть рабовласницький лад.

Компартія України вважає, що глобальна криза — це вирок капіталізму. У цій критичній ситуації комуністи готові за підтримки трудящих і разом з іншими лівими політичними силами взяти на себе історичну відповідальність за вихід країни із світової фінансово-економічної кризи з мінімальними втратами, за відродження могутності нашої Батьківщини, установлення справжнього народовладдя і соціалістичного шляху розвитку, за щасливе життя кожної людини, кожної родини.

Настає дуже важливий момент істини і розплати. Попереду у нас великі і складні завдання для досягнення перемоги — і ми готові до цього!

Петро СИМОНЕНКО,
голова фракції КПУ
у Верховній Раді України,
перший секретар ЦК Компартії України.

Олег РАДКОВСЬКИЙ: Закон про підвищення прожиткового мінімуму та мінімальної зарплати — ведмежа послуга українцям

Відомий законопроект про підвищення соціальних стандартів, який не один тиждень був каменем спотикання в роботі Верховної Ради України, 6 жовтня прийнято в першому читанні. Радіти цьому чи засмучуватися? І які наслідки такого кроку народних депутатів?

Народний депутат України, голова Одеської обласної організації партії «ВО Батьківщина» Олег Радковський у цьому зв'язку висловився так.

Цілком безперечно, що мінімальні зарплати і пенсії треба підвищувати. Але так само безперечно і те, що підвищувати їх слід за умови наявності на це необхідних ресурсів у державному бюджеті. До речі, підвищення соціальних стандартів уряд, очолюваний Юлією Тимошенко, у проект держбюджету на 2010 рік закладав. Однак поступове і прямо залежне від збільшення обсягів надходження коштів до бюджету, до того ж «неемісійного» походження! Проте популізм, а ще більше — бажання взяти за горло уряд напередодні президентських виборів, під прикриттям справедливих слів про необхідність додаткової турботи про людей в умовах світової фінансової кризи і рецесії світової економіки, взяли гору. Адже ухвалення в першому читанні законопроекту про підвищення соціальних стандартів насправді не має нічого спільного з істинною турботою про людей. І це рішення прийнято, по суті, виключно в інтересах виборчої кампанії Віктора Януковича. Тобто вийшло так, що і Блок Литвина, і комуністи, і пропрезидентська частина «НУ—НС», на догоду лідерові Партії регіонів, фактично підіграли його виборчому штабові.

Зверну вашу увагу тільки на один очевидний факт: переважною більшістю великих промислових підприємств, що працюють в Україні, на правах власності володіють представники Партії регіонів. Проте навіть про символічне підвищення зарплат своїм найманим працівникам вони сьогодні не заїкаються, нарікаючи на кризу. Водночас рішуче вимагають від уряду забезпечити тотальне і значне підвищення мінімального рівня зарплат по всій країні (насамперед — бюджетникам). У ситуації, коли урядові — незважаючи на кризу і в умовах гострої протидії йому з боку не тільки опозиції, а й особисто Президента України, незважаючи ні на що, — вдається стабільно і без затримок виплачувати і пенсії, і зарплати працівникам бюджетної сфери, і знаходити кошти на фінансування соціальних програм.

Як вважають експерти, соціальні стандарти, закладені урядом Юлії Тимошенко в проекті держбюджету на 2010 рік, були економічно розумні й виважені і не загрожували макроекономічній стабільності держави. Тим часом як прийняте Верховною Радою рішення — вочевидь значний і невиправданий ризик для фінансової системи нашої країни, тому що в цьому разі з проблемою нестачі коштів неминуче зіштовхнеться не тільки державний бюджет, а й кожне підприємство. При цьому підприємства в умовах кризи за всього їхнього бажання не зможуть швидко пристосуватися до нових соціальних стандартів. А необхідність забезпечити різке збільшення рівня мінімальної зарплати призведе до валового збільшення вартості робочої сили у виробничій сфері. Однак це — не тільки додатковий інфляційний ризик, а й додатковий ризик значного скорочення власниками підприємств кількості робочих місць. Тобто, якщо називати речі своїми іменами, — ризик звільнення людей. В умовах кризи! Тож коли і збільшувати соціальні стандарти, то, як вважають експерти, робити це треба неодмінно поступово і з обов'язковим урахуванням реальної економічної ситуації в країні.

Однак тими, хто проштовхував таке рішення Верховної Ради, рухав не тільки і навіть не стільки популізм — це лише один бік медалі. Я повністю згоден з Першим віце-прем'єр-міністром України Олександром Турчиновим, який сказав, що це не просто популізм, «це системна робота, спрямована на повну дестабілізацію фінансової системи України», а також звернув увагу на синхронну «активізацію останнім часом дій опозиції та оточення Президента». І результативне голосування є тому підтвердженням. «Президент відразу підпише закон і виступить співавтором дестабілізації в державі», — заявив Олександр Турчинов.

Регіонали навмисне добиваються різкого збільшення соціальних стандартів, хоча не можуть не знати, що це призведе до неминучих збоїв у виплатах, зростання заборгованості у зарплатах і пенсіях і спровокує багато інших проблем, які перед виборами різко погіршать якість життя людей. Їм відомо також, що прийняття цього закону, не забезпеченого джерелами додаткових надходжень у бюджет, протягом лише місяця—двох буквально зруйнує фінансову систему країни. І в такій ситуації забезпечувати додаткові витрати урядові доведеться не інакше, як шляхом додаткової емісії нічим не забезпеченої гривні. Що, у свою чергу, гарантовано «розкочегарить» інфляцію, і державі загрожує повернення в соціально-економічну ситуацію початку—середини 1990-х років. За розрахунками опозиції, це має призвести до того, що люди масово розчаруються в Юлії Тимошенко, а це полегшить шлях до президентського крісла Вікторові Януковичу. Але чи не занадто це цинічно: чим гірше для України і Тимошенко, тим краще для Януковича?

Ще раз повторюся і підкреслю: реалізація прийнятого в першому читанні законопроекту ніяк не зможе вирішити проблему підвищення рівня життя більшості українців. А оскільки в ньому одночасно ще й не передбачено розумну адресність підвищення соціальних стандартів і закладено принцип зрівнялівки, то зарплати і пенсії найбільше зростуть саме в тих, у кого вони і без того високі. А для малозабезпечених це підвищення означатиме добавку не більше кількох десятків гривень. І на цьому все «поліпшення» для них і закінчиться! Але! У такому разі, на додачу до інфляції, ми одержимо ще й безліч додаткового негативу в соціальній сфері. Зокрема, підвищення прожиткового мінімуму та мінімальної зарплати збільшить витрати бюджету (і то — лише в поточному році) на 3 мільярди гривень, що неодмінно призведе до нестачі коштів на інші соціальні програми, внаслідок чого додатково посилиться навантаження на виробничників.

Ще відзначу, що підвищення мінімальної зарплати стосується всіх бюджетників без винятку, а це означає також і те, що зросте вона і в народних депутатів, які стоять грудьми за підвищення соціальних стандартів для бюджетників і низькооплачуваних найманих робітників. Сьогодні нардепи і без того одержують зарплату в десятки разів більшу, ніж учителі та лікарі, але в разі прийняття закону зарплата народного обранця зросте в рази. Отакий додатковий підтекст «турботи» про простих українців виходить!

Урядова ж концепція збільшення зарплат під час кризи передбачає їх поетапне підвищення саме тим, хто сьогодні в найскладнішому становищі: працівникам освіти, охорони здоров'я, сфери культури і т. д. Головне завдання полягає в тім, щоб доходи вчителів, медиків і всіх інших бюджетників були не нижчі, ніж у промисловості. Саме з цих міркувань уряд і заклав адресне збільшення виплат для найбільш обділених працівників бюджетної сфери: учителям — на 32,5%, бібліотекарям — на 50%.

Не києм, то палицею в першому читанні цей законопроект Верховна Рада ухвалила. Юлія Тимошенко з цього приводу сказала: «Те, що проголосовано, — це атомна бомба, закладена під фінансову систему України». Щоб виконати такий закон, потрібен другий бюджет, а другого бюджету в країні в нинішніх реаліях просто нема і бути не може! Звертаючись до громадян України, глава уряду підкреслила: «Ви маєте знати: вас махрово, зухвало і цинічно обдурили».

Залишається надія на те, що згаданий закон не буде прийнято в цілому, що логіка, здоровий глузд і справжня турбота про людей усе-таки візьмуть гору над популізмом. І не тільки над ним...

Друкується в рахунок квоти фракції БЮТ.

Павло Лазаренко: «Дуже хотілося вигнати...»

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

Спеціально кажу про ці три напрями тому, що, за твердженням української прокуратури, саме вони стосувалися бюджетних коштів, а значить — корупції.

— І яка доля цих обвинувачень?

— З державної дачі ще в 1997 році мене було викинуто холуями Л. Кучми. Навіть особисті речі не дали зібрати, а московське телебачення вже смакувало захоплення житла українського екс-прем'єра. Отож, судом установлено, що порушень у використанні бюджетних коштів під час розчищення русла річки не було й ніякого присвоєння державних грошей не було й у спомині. Тему закрито!

Що стосується купівлі шести збірних будинків господарським управлінням Кабінету Міністрів у іноземної компанії GHP, то, дійсно, така угода мала місце. Будинки були поставлені й змонтовані. У них заселилися працівники Кабміну. Компанія дістала прибуток, що було перераховано на рахунок фірми у Швейцарії. Прокуратурами двох країн — України й США — були ретельно перевірені всі виписки з рахунків і встановлено, що Лазаренко жодного цента від цієї угоди не отримав. Жодного! Справу рішенням суду США закрито й жодних претензій до мене немає.

Найскладніша тема — діяльність агрофірми «Наукова». І от чому. Довгий час не було документів з угорського Постбанку, що підтверджують законність операцій агрофірми. Але нам все-таки вдалося одержати офіційні документи, що підтверджують: фонди, які були запозичені в Нікопольського заводу феросплавів, повністю повернуті підприємству агрофірмою «Наукова». Для того, щоб зібрати ці матеріали, команді моїх адвокатів знадобилися місяці й навіть цілі роки. От чому тільки в 2009 році апеляційний суд, що розглядав нашу скаргу, зняв усі без винятку пункти обвинувачення, що стосуються діяльності агрофірми «Наукова». Той же апеляційний суд зняв і всі обвинувачення, що стосуються нібито переміщення украденої власності й поштового обману. Це дуже важливе рішення, оскільки на підставі ITSP and Wire frod будувалися всі обвинувачення з відмивання грошей.

Після всіх цих судових рішень я ставлю резонне запитання: про які обвинувачення в корупції може йтися? За увесь час роботи в облдержадміністрації й Кабінеті Міністрів я не використовував ні однієї гривні державних коштів в особистих цілях. Є якісь загальні заяви про те, що пан Лазаренко — корупціонер. Але поясніть мені, на чому вони будуються? У мене є тільки одна відповідь: у 1999 році, щоб перемогти на президентських виборах, Кучмі потрібен був образ головного ворога-корупціонера. Кучма виграв вибори під виглядом боротьби з корупцією й удруге став президентом. Але він уже п'ять років, як на пенсії. Тож Бог йому суддя, а не я. Хочу сказати інше — настав час для нової української влади й для Генеральної прокуратури країни сказати правду мільйонам українців, що Павло Лазаренко не має жодного стосунку до корупції й це не його безпідставна заява, а рішення судів.

— Але той же американський суд не обмежувався одними обвинуваченнями в незаконному використанні бюджетних коштів?

— Дійсно, американський суд розглядав цілий ряд обвинувачень, висунутих ще українською Генпрокуратурою щодо діяльності компаній «Ітера», «Юримекс», показань громадян Дитятковського, Макарова, Куркаєва. Але всі ці кримінальні справи були закриті федеральним судом США на підставі спільного розслідування, проведеного прокуратурами України й Сполучених Штатів Америки, ще в 2004 році у зв'язку з відсутністю складу злочину.

Підсумую так: і обвинувачення в незаконному використанні бюджетних коштів, і всі інші, приписувані мені «багатомільйонні» незаконні прибутки — це лише штучно створений стереотип, не підтверджений жодним юридичним документом. У мене на руках є всі рішення судів, які однозначно говорять: у діях Лазаренка корупції не було й перед законом він чистий! Своїм же політичним опонентам хочу процитувати біблійну мудрість: «Не судіть, і не осуджені будете!».

— У такому разі, за що ви були осуджені судом і все ще продовжуєте відбувати покарання?

— Так, це парадокс, але нікуди від нього не дінешся. З мене так і не зняли обвинувачення в нібито вимаганні стосовно колишнього дніпропетровського бізнесмена П. Кириченка в 1992-94 роках. Не знаю, чи знайдеться в Україні хоча б одна людина, що знала про наші особисті стосунки з Петром Кириченком, хто зміг би не те що підтвердити, а банально повірити в те, що я щось міг у Петра вимагати. Між нами була особиста дружба й бізнес-партнерські стосунки.

Інший парадокс ось у чому: якщо мій «друг Петро» так побоювався за своє життя і вважав, що я займався вимаганням у 1992-94 роках, то чому він у червні 1999 року, коли його заарештували, з такою запопадливістю просився до мене в камеру? Чому він перебував зі мною в одній камері упродовж більш як шести місяців? Чому він увесь цей час розробляв стратегію спільного захисту й не говорив жодних слів про яке-небудь вимагання? Тоді він поводився, як щирий і відданий друг. Але коли перед ним замаячіла перспектива перекваліфікуватися з обвинувачуваного у свідки, він пішов на це.

— Павле Івановичу, скажіть чесно, скільки місяців вам ще відбувати покарання?

— Слухання справи з даного питання призначено на листопад, свій строк я вже відбув.

Моїми адвокатами також ведеться підготовка до судового слухання з іншого дуже важливого для мене питання. Я не можу його розкривати до судового слухання, також призначеного на листопад. Стежте за повідомленнями закордонних інформаційних агентств, інформації буде достатньо, але... не раніше листопада. Залишилося зовсім небагато.

— Чи можна очікувати вашого швидкого повернення на Батьківщину?

— Для мене таке запитання навіть не стоїть. Одразу після закриття справи в США — додому й тільки додому.

Микола ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Націоналістичний зашморг на свободу слова та інформацію

Відкритий лист Уповноваженій з прав людини Верховної Ради України Н. І. Карпачовій і голові Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Г. М. Герман

Шановна Ніно Іванівно!
Шановна Ганно Миколаївно!

Гадаю, нема нормальної тверезомислячої людини, яку б не нудило від постійного рясного словоблудства нинішньої влади і «помаранчевих» політиків про «розквіт демократії», «свободи слова та інформації», про «права людини» та інші «загальнолюдські цінності», що їх начебто здобули громадяни України в результаті руйнування «тоталітарного радянського ладу» і встановлення дикого капіталізму.

Якщо судити за кількістю приватизованих «свобод» на українських телеканалах, то свободи й інформації в нас справді вдосталь — тільки встигай їх перемикати і годинами дивитися, як шамани-ведучі маніпулюють свідомістю і ставлять провокаційні запитання, надають слово як експертам собі подібним «фахівцям», від чого навіть обговорення щонайсерйозніших, доленосних для країни і народу проблем перетворюється на розважальне, але далеко не безневинне шоу, розраховане на масове зомбування мільйонів людей, котрі давно підсіли, на жаль, на цю духовно-наркотичну голку. Сприйняттю цього цирку як прагненню знайти істину в обговорюваних проблемах сприяє те, що нерідко в ньому беруть участь і перші особи держави як головні актори спектаклю.

Насправді ж зусилля правлячого режиму спрямовані на те, щоб найбільш грамотний, читаючий, мислячий і суспільно активний народ — яким він був за радянської влади — перетворити на пасивне обивательське населення, що живе за принципом «моя хата скраю». Для цього треба всіма способами позбавити людей можливості вибирати джерела інформації — шляхом закриття російськомовних шкіл і класів, переписування підручників історії з метою перекрутити справжню суть подій, пустити в непам'ять імена справжніх патріотів і героїзувати зрадників, подібних до Мазепи, Бандери, Шухевича, та інших покидьків, що служили ворогам Вітчизни. Заборона на трансляцію багатьох російських телеканалів, шалене русофобство, печерний антикомунізм, цинічна спекуляція на жертвах голоду 1932—1933 років — усе це ланки одного ланцюга, спрямованого на виховання підростаючих поколінь «безрідними Іванами», слухняними рабами.

Інший шлях позбавлення думаючих людей джерел правдивої інформації — економічні заходи. Здавалося б, нам не бракує газет і журналів — вибирай, що до вподоби. Правда, в жодному кіоску не знайдеш газет із Російської Федерації, Республіки Білорусь і з інших братніх республік колишнього СРСР.

«Передплачуй свої улюблені видання і читай на здоров'я, – може мені відповісти опонент, — хто і що тобі забороняє?»

Справді, можна оформити на них передплату в поштових відділеннях — якщо ти... мільйонер!

Оця проблема і змусила мене звернутися до вас, шановні Ніно Іванівно і Ганно Миколаївно, з відкритим листом, бо вважаю, що вона стосується не тільки мене особисто, а й має загальнонаціональне значення, і ви, з огляду на ваші посади, можете взяти активну участь у її вирішенні.

У радянський період протягом багатьох десятиліть я оформляв щороку передплату приблизно на 30—35 газет і журналів — обласних, всеукраїнських, загальносоюзних, із братніх союзних республік, а також із-за кордону: США, Англії, НДР, Болгарії, Югославії і т. д. Обходилася мені ця передплата в 100—120 карбованців, чи приблизно в одну третину місячного заробітку, і до того ж тоді, як правило, на підприємствах передплату на періодичні видання оформляли в кредит.

Хочеться одержувати видання, що полюбилися, і тепер, тому що багато газет і журналів одержував за передплатою протягом 50 і більше років: журнал «Наш современник», газету «Советская Россия» — з дня їх заснування в 1956 році, а також украй необхідні для наукової роботи журнали з економіки, історії, статистичні збірники, але з болем у душі щороку змушений скорочувати їх перелік через постійне підвищення вартості передплати: тільки за останні 3—4 роки вона зросла в 2—3 рази.

На це торік звернула увагу газета «Факты» (12.12.2008) у зв'язку з уведенням нових розцінок на розповсюдження газет і журналів у 2009 році «Укрпоштою», розцінивши ці тарифи як спрямовані на задушення друкованих видань, як грубе порушення прав людини, як явище, що загрожує національній безпеці, тому що маніпулювати свідомістю людини позбавленням її доступу до інформації можна безмежно. Цілком згодний із наведеним у зазначеному матеріалі твердженням голови Національної спілки журналістів України Ігоря Лубченка: «Треба на рівні уряду провести спеціальне засідання, присвячене виключно діяльності «Укрпошти». Або засідання Ради з питань національної безпеки та оборони. Бо таке ставлення до друкованих засобів масової інформації — не що інше, як загроза національній безпеці нашої країни, порушення прав людини на своєчасне одержання інформації. Уявіть, як можна маніпулювати людиною, коли вона не володіє інформацією, скажімо, про те, що відбувається в країні».

А чому тільки в нашій країні? Чому не у світі і, тим більше, в сусідніх країнах, з якими в нас тисячоліття спільна історія?!

І чому єдиним винуватцем підвищення розцінок на розповсюдження друкованих видань обрано тільки «Укрпошту»?

Справді, «Укрпошта» підвищує розцінки на доставку періодичних видань, але ці розцінки не йдуть ні в яке порівняння з підвищенням загальної вартості передплати — 2,5—3,90 гривні на українські видання і 4,05—6,12 на російські та білоруські.

Ось конкретні приклади безпрецедентного завищення вартості передплати на окремі видання Росії та Білорусії в 2009 і 2010 роках:

Індекс	Найменування видання	2009 р.	2010 р.	Процент підвищення
1	2	3	4	5
50102	Правда	328-08	513-12	156,4
50124	Советская Россия	299-16	2364-68	790,6
50111	Экономическая и философская газета	269-40	791-52	294,0
70999	Вестник МГУ Серия 6. Экономика	636-36	1441-92	226,5
72381	Знак вопроса	128-28	230-42	180,0
10944	Россия в цифрах	25-44	701-27	2804,0
10946	Российский статистический ежегодник	140-02	1530-46	1092,8
10946	Наш современник	462-15	842-30	182,2

ІХочу звернути увагу, що «Россия в цифрах» і «Российский статистический ежегодник» виходять один раз на рік. «Россия в цифрах» — книжка кишенькового формату, а коштує більш як 700 грн.! Кого ж так злякали ці книги, що український правлячий режим зробив їх недоступними для своїх громадян?

Є й ще більш шокуючі цифри. Журнал «Страны мира сегодня» виходить 10 разів на рік і коштує 15 678 грн. 86 коп., тобто окремий журнал оцінено в 1567 грн.! А от журнал «Экономика XXI века» оцінено сумою, яка взагалі за межами не тільки здорового глузду, а й фантастики: 44 651 грн. за півріччя! Або 7441 грн. за один номер!

Гадаю, в «Укрпошти» не вистачило б «таланту» й рішучості на такі фокуси. Напевно, за цим навіженством стоять вищі владні інстанції.

Розумію, що з цим відкритим листом слід було б звернутися до перших осіб держави: Президента Віктора Ющенка, Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, — але який сенс, коли їхнє русофобство, лакейське прислужництво перед Заходом загальновідомі? На словах виступаючи за демократію, права людини, свободу слова й інформації, європейські чи загальнолюдські цінності, вони цинічно порушують загальноприйняті норми відносин між державами.

Наприклад, у Заключному акті Гельсінкської наради з безпеки і співробітництва в Європі, прийнятому 1 серпня 1975 року, сказано: «Сприяти поліпшенню розповсюдження на їхній території газет і друкованих видань, періодичних і неперіодичних, з інших держав-учасників. З цією метою:

вони заохочуватимуть свої фірми та компетентні організації укладати угоди і контракти, спрямовані на поступове збільшення кількості і числа найменувань газет і друкованих видань, імпортованих з інших держав-учасниць. Бажано, щоб у цих угодах і контрактах згадувалися, зокрема, умови якнайшвидшої доставки...

вони розширюватимуть можливість передплати на основі правил, властивих кожній країні».

Чи Україна не визнає Гельсінкської угоди?

Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Верховною Радою України законом № 13/98-ВР від 14.01.98) також передбачає «дотримання прав людини та основних свобод» (стаття 3), «Високі Договірні Сторони розвивають співробітництво в галузі культури, літератури, мистецтва, засобів масової інформації...» (стаття 24) і т. д., а насправді в Україні дедалі ширших, загрозливих масштабів набуває антиросійська політика. Наприклад, на каналі «1+1» 20.09.2009 студія «ТСН» лякала мільйони наших телеглядачів можливістю воєнної агресії Росії проти України. І робиться цей маразм явно з заохочення вищих посадовців держави!

Шановні Ніно Іванівно, Ганно Миколаївно! Дуже прошу вас:

- з'ясувати, які державні органи України стоять за антигромадським, антинародним рішенням, що поставило заслін перед інформацією з Російської Федерації;
- яких заходів ви вживете для усунення цих дискримінаційних рішень.

Хочу підкреслити, що виключається можливість роздування вартості передплати до захмарних висот самими російськими видавцями. Перш ніж зважитися на цей лист на вашу адресу, я звернувся в деякі редакції московських видань і довідався, що, наприклад, передплата на «Советскую Россию» в Москві у 18 разів нижча, ніж у нас в Україні.

Це вигідно лише націоналістичному правлячому режиму в Україні, який боїться інформованості своїх громадян, відродження колишнього братерства слов'янських народів, про що зухвало й цинічно пише американський друг наших правителів З. Бжезінський: що геополітична мета США в Євразії — у «недопущенні об'єднання варварів» (Збігнев Бжезінський. «Велика шахівниця». М., 1999, с.54).

Хто читає, той думає, розмірковує: про причини і винуватців народного горя, бідності, руйнування України. Думаючий народ для цієї влади небезпечний — от і позбавляють людей джерел інформації.

Петро СТЕПАНОВ,
народний депутат України 2-го скликання, член Національної спілки журналістів, доктор філософії.

Київ.

Слуги Феміди оселилися в палаці

Нарешті Верховний Суд України отримав приміщення, яке без перебільшення можна назвати храмом Правосуддя

АКТУАЛЬНО

У ВСУ відбулася презентація відреставрованого Кловського палацу *(на знімку внизу)*, унікальної історичної пам'ятки XVIII століття, в якому розмістилися керівний апарат і служби. Невідомо, що було б з вкрай занедбаною спорудою, якби уряд 2003 року не передав її до сфери управління найвищої судової інстанції країни. З того часу і почалося відродження палацу фахівцями інституту «УкрНДІпроектреставрація» під керівництвом головного архітектора проекту Тетяни Філіпової.

Нині історичний шедевр, аналогом якого є Маріїнський палац у столиці (будувався одночасно за проектом тих самих архітекторів П. Неєлова і С. Ковніра), служитиме в трьох іпостасях. Як представницький корпус ВСУ (міжнародні зустрічі, конференції), Палац Правосуддя (тут розміщені робочі кабінети слуг Феміди, зал засідань) і як пам'ятка архітектури. Її, між іншим, зможуть оглянути всі охочі під час екскурсій, які організовуватимуть у вихідні.

Про це повідомив Голова Верховного Суду Василь Онопенко на зустрічі з журналістами.

За його словами, до такої помпезності він не звик.

— Але цілком логічно, що в палаці розміщено храм Феміди, бо в Європі це не дивина, — зазначив Василь Васильович. — Зокрема, у Франції касаційний суд розмістився в королівських апартаментах. Але дуже прикро і соромно, що на тлі цього дива є такі суди, як столичний Шевченківський, в кабінетах якого тісняться суддя, його помічник і секретар та проводяться засідання.

Це тільки видима частина айсберга проблем третьої гілки влади. Вони загостряться, впевнені судді, з 1 січня 2010-го, коли вступить в силу закон про корупцію. Річ у тім, що 300 судів розташовані не в державних приміщеннях і сплачують чималі кошти за їхню оренду. Хіба не привід звинуватити в порушеннях? А благодійна допомога у вигляді оргтехніки, канцелярських і поштових «підношень» тощо, до чого роками спонукає держава, не фінансуючи елементарні першочергові потреби судів — хіба це важко за бажання подати як корупцію? Так, дехто із слуг Феміди благодійництво використовує в корисливих цілях, але більшості воно давало змогу зводити кінці з кінцями, забезпечуючи роботу судів.

Василь Онопенко, його заступники Петро Пилипчук і Анатолій Ярема відповіли на численні запитання журналістів. Їх цікавило, між іншим, скільки коштувала реконструкція (до речі, в 134 млн. грн.), чому палац дістався Феміді, а не музею, і що за зачиненими дверима в кабінеті голови.

Керівники ВСУ говорили про наболіле: фінансове і кадрове (не) забезпечення, відсутність ефективного впливу на суддів, що порушують присягу; незадовільну роботу виконавчої служби при Мін'юсті, недосконалість законів, які часто суперечать один одному тощо.

На зустрічі, зокрема, було оприлюднено листа голови Вищої кваліфікаційної комісії Віталія Бойка. У зверненні до Голови Верховної Ради Володимира Литвина він констатує: «23 вересня 2009 року Комітет Верховної Ради України з питань правосуддя ухвалив рішення не розглядати жодних документів, які надходитимуть з Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі — ВККСУ), прийнятих нею після 10 вересня 2009 року, тобто після видання Президентом України указу № 720 «Про зміни у складі Вищої кваліфікаційної комісії суддів України» щодо ротації членів ВККСУ, призначених за квотою глави держави.

Отож, зазначає Бойко, прийняттям зазначеного рішення комітет Верховної Ради фактично зупинив на невизначений термін процес формування корпусу професійних суддів України, які обираються парламентом до судів усіх рівнів та спеціалізацій безстроково, а також звільняються у зв'язку з досягненням граничного віку тощо.

Це рішення порушує правові посади функціонування ВККСУ та інших органів судової гілки, абсолютно безпідставно створює перешкоди для реалізації визначеного законом механізму формування суддівського корпусу в Україні, негативно позначиться на діяльності судів (призведе до ще більшої їх перевантаженості, в окремих випадках взагалі може заблокувати діяльність певних судових органів тощо), ставить під загрозу судовий захист прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, призведе до необгрунтованих великих фінансових витрат (зокрема, пов'язаних з виплатами суддям, які підлягають звільненню), вважає голова ВККСУ.

У судової гілки влади багато повноважень, вона незалежна, але цього, виявляється, замало, щоб ефективно здійснювати правосуддя в інтересах держави і громадян. Якщо часом слуги Феміди неспроможні захистити закон і себе від бюрократичного свавілля, то про яку незалежність може мова?

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: керівник прес-служби ВСУ Людмила Момот, Петро Пилипчук, Василь Онопенко та Анатолій Ярема під час зустрічі з журналістами.

Фото прес-служби ВСУ.

НАША ДОВІДКА

Кловський двоповерховий палац побудовано Києво-Печерською лаврою для прийомів іменитих гостей у 1752—1756 роках. Перша реконструкція проведена 1863-го після пожежі. Друга — на початку XX століття, коли добудували третій поверх, інші приміщення, що, за оцінкою фахівців, істотно спотворили фасад.

Реставраційні роботи також велися в 1929-му, 1974 роках, після чого в палаці розміщалися музей Великої Вітчизняної війни, а з 1982-го — Музей історії Києва.

ДО РЕЧІ

Стаття 10. Розгляд подання про обрання кандидата на посаду судді безстроково на засіданні Комітету Верховної Ради України

Комітет Верховної Ради України розглядає подання про обрання кандидата на посаду судді безстроково в місячний строк з дня їх надходження. У разі необхідності перевірки фактів, які не дають можливості прийняти рішення, цей строк може бути продовжений цим Комітетом, але не більше ніж на два місяці, за винятком випадків, коли строк продовження перевірки припадає на міжсесійний період роботи Верховної Ради України.

Розгляд подання про обрання кандидата на посаду судді безстроково проводиться на засіданні Комітету Верховної Ради України колегіально щодо кожного кандидата окремо.

(Витяг із Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійної судді Верховною Радою України»).

СПОРТ

На порядку денному «Інтер»

Футбол. Наступного вівторка на знаменитому стадіоні «Сан-Сіро» в Мілані чемпіон України київське «Динамо» проведе черговий матч групового турніру Ліги чемпіонів проти місцевого «Інтера». Зрозуміло, що прихильників динамівців цікавить будь-яка інформація про наступну подію.

Капітан «Інтера» Гав'єр Дзанетті закликав уболівальників команди прийти на матч проти киян і належним чином підтримати міланський клуб. «Я сподіваюся, що наші тіффозі стануть дванадцятим гравцем команди і тим самим допоможуть нам взяти гору над українським клубом».

А ця інформація про нападника «Інтера» Самюеля Ето'О, котрий може пропустити два наступні матчі свого клубу через травму ноги. Футболіст збірної Камеруну отримав серйозний удар в товариській зустрічі з Анголою (0:0).

Обстеження показало, що попередній діагноз (перелом) не підтвердився, але участь форварда в матчі 8-го туру серії А з «Дженоа» і зустрічі групового етапу Ліги чемпіонів з київським «Динамо» під знаком запитання, повідомляють італійські ЗМІ.

А в Києві вже думають і готуються до матчу четвертого туру Ліги чемпіонів «Динамо» — «Інтер» (відбудеться 4 листопада о 21.45 на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського). Продаж квитків на цю зустріч розпочнеться у касах стадіону в понеділок, 19 жовтня об 11.00. Ціна квитків — від 200 до 500 грн., повідомляє офіційний сайт динамівського клубу.

Турнірна хроніка

Футбол. IX чемпіонат України серед вищих навчальних закладів (ВНЗ). 15 жовтня. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». 2-й тур. «Буревісник» (Кременець) — «Буревісник» (Кам'янець-Подільський). 0:0. «Університет» (Чернівці) — «Сокіл» (Бережани). 1:0. «Тернопіль—Педуніверситет» — «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ). 2:1.

«Університет» — 6 очок, «Факел-ІФНТУНГ», «Тернопіль-Педуніверситет» — по 3, «Буревісник» (Кременець), «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — по 1, «Сокіл» — 0.

Конференція «Центр—Південь». 3-й тур. НУДПСУ (Ірпінь) — «Меркурій» (Київ). 0:5. «Легпром» (Київ) — НУХТ (Київ). 1:2. КЕІ-КНЕУ (Сімферополь) — «Юнга-Морська академія» (Одеса). 5:1. «МАУП-Єдність» (Київ) — «КПУ-Спартак» (Запоріжжя). 3:1.

«МАУП-Єдність» (Київ) — 9, «Юнга-Морська академія» (Одеса), «КПУ-Спартак» (Запоріжжя), НУХТ — по 6, «Меркурій», КЕІ-КНЕУ — по 3, «Легпром» — 0, НУДПСУ — 0.

Баскетбол. Єдина ліга ВТБ. 1-й тур. 15 жовтня. **Група А.** «Донецьк» (Україна) — «Хімки» (Росія). 70:69 (23:19, 18:25, 10:18, 19:7). **Група В.** «Калев» (Естонія, Таллінн) — «Азовмаш» (Україна, Маріуполь). 61:100 (4:21, 17:24, 19:33, 21:22). ЦСКА (Росія, Москва) — «Жальгіріс» (Литва, Каунас). 90:74 (20:20, 24:18, 24:21, 22:15). ВЕФ (Латвія, Рига) — УНІКС (Росія, Казань). 72:76 (21:23, 13:20, 18:15, 20:18).

Маунтенбайк. Туреччина. Перегони першої категорії «Аланія Інтернешенел МТВ Кап». Українець Сергій Рисенко став третім. А переміг у перегонах швейцарець Крістоф Бішоф, який на 1 хвилину і 32 секунди випередив чеха Крістіана Гайнека.

Бокс. Один із найкращих тренерів у світовому професіональному боксі німець Фріц Здунек залишиться особистим наставником чемпіона світу за версією WBC українця Віталія Кличка.

Кілька днів тому було оголошено, що Здунек через проблеми зі здоров'ям змушений взяти перерву в тренерській кар'єрі. Однак цей авторитетний фахівець продовжить працювати з Кличком-старшим, наступний бій якого може відбутися вже 12 грудня у швейцарському Берні з американцем Кевіном Джонсоном.

А от боксерам промоутерської компанії «Юніверсум», в якій Фріц працював головним тренером, доведеться готуватися з іншими тренерами. Серед цих боксерів — росіяни Олександр Алексєєв, Денис Бойцов та українець Олександр Дмитренко.

Стрільба. З 22 по 30 жовтня у Шанхаї (Китай) відбудеться фінал Кубку світу, запрошення на який кожен отримує особисто за місцем у світовому рейтингу. Порівняно з минулорічним фіналом, де участь від України брали шість спортовців, цього разу за нагороди позмагаються вже восьмеро: Артур Айвазян, Олександр Петрів, Сергій Кудря, Олег Омельчук, Роман Бондарук, Тарас Магмет, Дар'я Шитко й Олена Костевич. Нагадаємо, що з минулорічного фіналу українці повернулися з двома нагородами — золотою Олега Омельчука та срібною Артура Айвазяна.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У неділю на Тернопільщині розпочнуть святкування двадцятиріччя виходу з підпілля своєї церкви вірні Української греко–католицької церкви, *передає наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА*

Відмова Президента Чехії підписувати Лісабонський договір шкодить іміджу країни, заявив колишній президент цієї країни Вацлав Гавел *(УНІАН)*

«Тої слави козацької

Сьогодні у першій гетьманській столиці, славному Чигирині, Української козацької держави на чолі з

Голова Черкаської обласної держадміністрації, доктор економічних наук, генерал–осавул Українського козацтва Олександр Черевко поділився з «Голосом України» своїм баченням тих далеких подій у сув'язі з сучасним розвитком нашої держави.

Феномен Богдана Хмельницького

Якщо піднятися на Замкову гору, яка височіє над Чигирином, то зору відкриється не лише стародавнє місто, річка Тясмин, відроджена гетьманська резиденція з храмом Петра і Павла. В уяві постануть козацькі полки і сотні під булавою славетних гетьманів Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Петра Дорошенка. Над головами безстрашних і хоробрих лицарів піднімуться бунчуки і стяги, корогви і шаблі. Заколишеться, завирує козацьке море, готове за гетьманським наказом стати на герць з найлютішим ворогом...

Кожен клаптик древнього Чигирина дихає минувшиною. На цій землі творилася українська історія і Українська держава. Ось тут, під Замковою горою, у своїй резиденції великий державотворець, полководець і дипломат Богдан Хмельницький радився зі старшиною, розсилав свої універсали по всій Гетьманщині. Звідси він вирушав у визвольні походи і повертався з них. Тут приймав іноземних послів з наймогутніших монархій Європи та Азії.

Я часто задумуюсь над феноменом Богдана Хмельницького. Над його непересічною, неординарною особистістю. Успішна, як сказали б сьогодні, заможна людина, він, генеральний писар Війська Запорозького, мав усе, щоб спокійно жити і господарювати на власному хуторі. Несподівані образа і кривда, моральне приниження, завдані йому брутальним польським шляхтичем, відкрили Богданові очі на кривди і страждання свого народу. Він побачив національне приниження: як

Голова Черкаської облдержадміністрації Олександр Черевко.

на вкраїнській, козацькій землі владарює жорстока і чванлива шляхта, визискуючи і гноблячи простий люд. Геній Хмельницького зумів піднятися над особистими образами й амбіціями (на що майже через 400 років не здатні нинішні українські політики!). Серце козацького провідника закипіло праведним гнівом і невтримним, гарячим прагненням визволити рідний край від чужинців.

На той час за плечима Богдана було тридцять років звитяжних битв, нелегких походів. Йому вже йшов 53-й рік. Однак мужній і незламний гетьман, взявши в одну руку булаву, а в другу «матір запорозьку» шаблю, рішуче вийшов на історичну арену. Його тонкий розум і сталева воля, ерудиція і уміння передбачати розвиток подій відіграли вирішальну роль у всенародному повстанні проти поневолювачів.

«Божою милістю генералісимус...»

Богданів талант воєначальника і стратега визнавали всі тодішні правителі держав і вважали за необхідне підтримувати з «козацьким королем» дипломатичні відносини. Представництва при гетьманській резиденції мали поляки, турки, московити, шведи. Богдан Хмельницький постійно вів переговори з Бранденбургом-Прусією, Трансільванією (нинішньою Румунією), Литвою, Австрією, Венецією, Кримським ханством, Молдовою, Волощиною.

«Божою милістю генералісимус, вождь усіх козаків запорозьких, пострах і викорінювач польських магнатів, скоритель фортець», — так звертався у листах до Богдана Хмельницького видатний британський політичний діяч XVII століття Олівер Кромвель.

Ці слова, сповнені глибокої пошани, не були перебільшенням. До початку національно-визвольної війни 1648 року Богдана Хмельницького, як досвідченого військового, добре знали в Європі. Його часто запрошували до участі у різних міжнародних бойових операціях, які тривали на землях Франції, Німеччини, Польщі. Скрізь, де з'являлися вишколені козаки на чолі з майбутнім гетьманом, перемога була на їхньому боці.

В історичному нарисі французького класика Проспера Меріме «Богдан Хмельницький» наголошується ще й на неабиякій освіті «козацького вождя». Гетьман володів кількома європейськими мовами, знав турецьку, татарську і листувався, вів переговори зі своїми союзниками, і неприятелями також, без перекладача. Добру освіту мала й

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Про інтенсивність прибуття дипломатичних місій до Чигирина засвідчив свого часу посол австрійського монарха барон Парчевич. Він писав у листі своєму уряду, що на прийомі в гетьмана в Чигирині були два посли шведські, три посли з Молдавії, три з Волощини, посол польського короля та польської королеви, незабаром прибули посли московські, посли від хана та султана.

значна частина козацької старшини. Вісімдесят соратників Хмельницького, засвідчують науковці, мали блискучі здібності. Генеральний обозний, суддя, писар, осавул, бунчужний, підскарбій, полковники, деякі сотники, студіювали науку в Києво-Могилянській академії, у колегіумах Львова, Кракова, Варшави, Замостя. Двоє були випускниками Оксфордського університету в Англії. Полковник Станіслав Морозовицький (той, про якого народ згодом склав щемну пісню: «... за тобою, Морозенку, вся Вкраїна плаче...») закінчив університет у Падуї, в Італії. Всі вони, разом узяті — від іскрометного і відважного полковника Івана Богуна, розважливого і прагматичного Івана Виговського, до вибухового і невмолимого Максима Кривоноса, неухильно визнавали зверхність, авторитет великого гетьмана. Ось чому, думається й тепер, Хмельницькому вдавалося перемагати у найважчих битвах, тримати в руках волелюбне, непокірне козацтво.

«Від Хмельниччини веде свій початок нове українське життя», — дійде висновку майже через три століття визначний історик і державний діяч Михайло Грушевський.

Відвойоване шаблею і відвагою

Богдан Хмельницький усвідомлював своє призначення. Після переможних битв під Жовтими Водами, Корсунем, Пилявцями, Львовом, Замостям, коли було розбито одну з наймогутніших в Європі армію Речі Посполитої, гетьман виношував ідею відродження на терені Русі Київської нової держави. Об'єднати правий і лівий берег Дніпра — таку мету визначив для себе Хмельницький і протягом майже десяти років безперервної боротьби здійснив її.

Далекоглядний державотворець розумів, що відвойоване шаблею і відвагою втримати можна лише розумом, залучивши союзників, яких протягом життя у гетьмана було безліч.

Не знаю, чи історикам вдалося ретельно дослідити всі міждержавні договори, військові союзи і дипломатичні зносини, які підписував, укладав і підтримував Хмельницький — їх була велика кількість. Серед них і договір з Московським царством, котрий передбачав цілком самостійну економічну політику Гетьманщини, з власним судочинством та армією. Єдиною сферою, де частково урізувався суверенітет Української держави, були дипломатичні обмеження у відносинах з іншими країнами.

Проте не встигло, як кажуть, висохнути чорнило на цих документах, як Московія почала грубо порушувати підписані «статті Богдана Хмельницького». А через два роки відверто стала на шлях зради. Як вказує дослідник Ю. Мицик, у час, коли Річ Посполита була на грані краху, а король Ян Казимир втік до Сілезії і остаточне визволення всіх українських земель було зовсім близько, московський уряд вирішив укласти з поляками сепаратний договір за рахунок України. Розгніваний і обурений Богдан Хмельницький скликав усіх своїх полковників на раду. Розпочалася підготовка до укладення військових союзів з Трансільванією та Швецією, посольства котрих довгий час пропонували гетьману свою підтримку. У 1658 році, вже після смерті Хмельницького, новий гетьман Іван Виговський розірвав Переяславсько-Московський договір, а в 1659-му розгромив під Конотопом більш як стотисячну армію Москвії.

Попри ці неспростовні історичні факти, спочатку імперські, а згодом комуністичні «літописці» упродовж більш як трьох століть нав'язували міф про Переяславську раду і «возз'єднання

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

У 1649 році після перемог Богдана Хмельницького під Збаражем та Зборовим було підписано з Польщею Зборівську угоду. Більшість земель по обидва боки Дніпра: вся Київщина, Чернігівщина і Брацлавщина повністю переходили під контроль гетьмана і Війська Запорозького. На козацьких теренах площею понад 250 тисяч квадратних кілометрів проживало близько 2 мільйонів люду. Адміністративно Українська козацька держава поділялася на 16 полків, а кожен полк ділився на сотні. На верхівці військово-адміністративної системи стояв гетьман, якого обирала козацька генеральна рада.

двох братніх народів». Радянські ідеологи наклали жорстке табу на ім'я видатного гетьмана, дипломата, творця Української козацької держави Богдана Хмельницького, дозволяючи згадувати його лиш у контексті сфальсифікованої ними історії. Така сама доля очікувала й першу столицю Української держави — Чигирин. Про його славну минувшину, про гетьманів і полковників,

В'їзний пам'ятний знак «Чигиринщина».

славне козацтво, дипломатичні місії, які вважали за честь зустрітися з «генералісимусом Божої милості» Хмельницьким, — великошовіністичні, а згодом комуністичні правителі не тільки «забули», а карали всіх, у кого збереглася добра пам'ять. Одне лише слово — дили каплицю Покрови Пресвятої Богородиці. Того ж року Чигиринський державний заповідник набув статусу національного.

Справжній ренесанс науково-дослідницької, відбудовчої роботи у гетьманській столиці розпочався 2005 року. Франції знайдено картографічний щоденник військового інженера, в якому детально зафіксовано ескізи всіх будівель резиденції. Проведені археологічні розкопки виявили на місці колишнього головного гетьманського осідку кахлі з гербом генерального писаря Війська За- резиденцію за ініціативою глави держави Віктора Ющенка нам цього року фінансово допомагали всі області України. Черкащани безмежно вдячні своїм братам із Галичини і Донеччини, Поділля і Причорномор'я, із Полісся і Криму, Слобожанщини і Придесення

повік не забудем...»

розпочалося святкування 360-ї річниці створення великим гетьманом Богданом Хмельницьким

«Чигирин» пробуджувало національну свідомість, піднімало національну гідність і гордість й цього найбільше боялися зросійщені васали радянської імперії.

Тоталітарна влада знищувала історичні духовні пам'ятки Чигиринщини, щоб не залишилося жодної згадки про віковічну боротьбу українців за свою державу.

Відродження гетьманської столиці

Тільки перед розпадом СРСР, під тиском українських національно-патріотичних сил, Рада Міністрів УРСР 1989 року ухвалила постанову про створення на Чигиринщині державного історико-культурного заповідника.

Після здобуття в 1991 році незалежності України розпочалося фінансування наукового закладу і нова історія козацького краю. У 1995 році в Чигирині, уперше після вікопомної Гетьманщини, через більш як 300 літ, урочисто вшанували творця Української держави Богдана Хмельницького: відзначили 400-річчя від дня його народження. До ювілейної дати відбудували комплекс будинків повітової управи кінця XIX століття й відкрили перший в Україні музей Богдана Хмельницького, споруку. На виконання розпорядження Президента України Віктора Ющенка «Про відродження та розвиток історичних і культурних центрів Черкащини» постановою Кабінету Міністрів була затверджена державна історико-туристична програма «Золота підкова Черкащини» на 2006—2009 роки. Завдяки державному фінансуванню цього наймасштабнішого в історії області гуманітарно-економічного проекту, у Шевченковому краї, у тому числі й на Чигиринщині, вдалося здійснити цілий комплекс архітектурно-реставраційних, меморіальних, культурно-просвітницьких заходів.

Одночасно з відродженням історико-культурної спадщини кошти «Золотої підкови» спрямовувалися й на соціально-економічний розвиток Богданової землі. Субвенції з державного бюджету використовувалися на ремонти доріг і комунальне господарство, на реконструкцію шкіл і ФАПів, на об'єкти газифікації. У Суботові, наприклад, введено в експлуатацію міжселищний газопровід довжиною понад 13 кілометрів. Завдяки залученню внутрішніх інвестицій відкрито Музей козацьких походів та «Гетьманську корчму» з готелем.

На жаль, минулого та нинішнього років фінансування першої державної історико-туристичної програми майже не проводилося. Однак розпочату реконструкцію і відтворення унікальних історичних пам'яток Чигиринщини ми продовжували. Значною підтримкою для черкащан і всіх небайдужих до національної історії став Указ Президента України Віктора Ющенка, виданий на початку цього року, «Про відзначення у 2009 році 360-ї річниці подій, пов'язаних зі створенням Української козацької держави». Натхненні президентським указом, ми з новим завзяттям взялися до завершення найголовнішої будови Чигирина — відродження в історичному центрі древнього міста гетьманської резиденції Богдана Хмельницького.

СУЧАСНА ДОВІДКА

На Замковій горі відновлено оборонні споруди Чигиринського замку та бастіон гетьмана Петра Дорошенка. За кошти меценатів фонду «Нащадки Богдана Хмельницького» під Замковою горою відбудовано храм апостолів Петра і Павла, відкрито музей українського православ'я. У Суботові відреставровано родинну усипальницю гетьмана, Свято-Іллінську церкву, а також музеєфіковано Замчище й фундаменти гетьманського палацу.

Козацька присяга.

Чигирин єднає Україну

Той, хто не був у преславному Чигирині років три-чотири — не впізнає територію під Замковою горою. Тут, поруч з храмом Петра і Павла, виріс білокам'яний історико-архітектурний комплекс «Резиденція Богдана Хмельницького». На тому самому місці, де у XVII столітті формувався політичний і дипломатичний центр Української козацької держави, куди з найбільших країн Європи та Азії прибували численні посольства.

Сьогодні відновлено першу чергу історичних споруд: В'їзну вежу, будинок гетьмана, Військову канцелярію, скарбницю, Курінь козацької варти. Важливо, що науковці достеменно з'ясували, де була резиденція і який вона мала вигляд. У дипломатичному архіві міністерства закордонних справ порозького Івана Виговського, нумізматичні, керамічні, інші скарби, котрі підтвердили точність французького архівного документа.

Обабіч резиденції Богдана Хмельницького видно обриси Посольської вулиці. Її зводить відомий шанувальник козацької давнини київський меценат Іван Бездітний. Вже завершено внутрішнє опорядження посольства Росії, поруч будуються представництва Польщі, Швеції, Туреччини. Після завершення спорудження стилізовані під національний колорит затишні приміщення використовуватимуться заповідником як готелі.

Згідно з указом Президента України урочистості, присвячені 360-й річниці створення Української козацької держави, розпочалися сьогодні, 17 жовтня. На свято до Чигирина запрошено керівників держави і уряду, політичних і громадських лідерів, діячів науки і культури, зарубіжних дипломатів, представників усіх історичних земель України. Відтворювати чигиринську — всім українцям, котрі глибоко розуміють значення першої столиці Української держави і долучилися до її відродження.

Сьогодні, як і 360 років тому, задзвонили благовіст дзвони Чигирина. Під салюти козацьких гармат до гетьманської резиденції в'їхав на білому коні прославлений полководець, батько української державності Богдан Хмельницький... Кожен, хто прибув на урочистості, відчує вільний, незламний подих козаччини, дух тих лицарських часів, коли воювати, вмерти за Україну було найвищою честю. Погляд у минуле, спогад про найвеличніші події і найвидатніші героїчні постаті пробуджують історичну пам'ять, підносять національну самоповагу, згуртовують народ. Тут, на святій Богдановій землі, глибоко усвідомлюєш найсокровенніше: історія у нас одна. Народ один. Одна на всіх матір-Україна.

Підготувала Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото автора.

Відбудована козацька церква святих Петра і Павла.

Вид на гетьманську резиденцію у Чигирині.

Тут глибоко усвідомлюєш найсокровенніше: історія у нас одна

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ:
діалог через океан

Серед щоденникових записів Олеся Гончара є й такий: «З пережитого... Декотрих колег питав: чи ведеш щоденник? Хтось дає ухильну відповідь, а хто каже відверто: «Боюсь. Адже такий час... Де гарантія, що не прийдуть з обшуком?» («Голос України», 14.07. 1998 р.).

Написано це не в часи сталінщини, а через десятиліття по смерті кремлівського диктатора.

«Страх управляє світом. Одні бояться втратити шматок хліба, другі — втратити багатство, треті бояться опинитися у в'язниці, четверті бояться, що їх не зрозуміють при житті, п'яті бояться бути проклятими історією, а деякі просто бояться показати людям, що вони теж люди» («Літературна Україна», 29.04 1993 р.), — це вже із записників Василя Земляка — талановитого прозаїка, сучасника О. Гончара (досить назвати лише його роман «Лебедина зграя», за яким створено відомий фільм «Вавилон XX», співавтор і режисер І. Миколайчук).

Здається, сюди слушно додати ще один абзац з В. Земляка (неочікуваний за своїм змістом): «Трагедія не принижує, а звеличує людину, народжує не смуток, а оптимізм. Чому? Одна з дивовижних загадок, яку намагалися розгадати багато хто» (зазначене вище число «ЛУ»).

Можливо, це написано під впливом В. Вишневського — сучасного В. Земляку російського драматурга, а точніше, заголовка його п'єси «Оптимістична трагедія» (1933). Звертаємо увагу читачів на розвиток думок В. Земляка: трагедія, що народжує оптимізм, звичайно, є таємницею, загадкою, розгадки якої немає. Але й бути не може! Бо як можна поєднати одночасно життя і смерть? Добро і зло? Любов і ненависть?

Але в рамках розуміння людської психології все перелічене вище, виявляється, можливо. Бо виднокола багатогранності людського життя не мають берегів. А варіанти трактувань цього всього ще ширші.

Міркуйте самі: реалії радянського суспільства часів сталінізму, де панували терор, безправність, де мільйони людей для беріївських опричників ставали просто табірною пилюгою, справді були макабричними (жахливими). Але й нині є захисники того минулого, котрі відкрито декларують своє бажання повернути ті часи (!?).

А тепер після «лірики» — факти.

У 1930 році в Україні працювали 259 письменників. 1938-го їх залишилося в живих 36 (17 розстріляли, 8 наклали на себе руки, 175 заслано в концтабори ГУЛАГу, 16 зникли безвісти, 7 померли своєю смертю (Ю. Лавріненко РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ. Антологія 1917—1933. Instytut literacki. Мюнхен. 1959, стор. 12).

Щоб не надати нашим опонентам можливості звинуватити нас у посиланні лише на зарубіжне джерело, процитуємо рядки із збірника «...З ПОРОГА СМЕРТІ... Письменники України — жертви сталінських репресій. Випуск І» (Київ, «Радянський письменник», 1991): «Сьогодні побутує чимало версій про кількість репресованих і замордованих у добу сталінщини письменників України. Різні дослідники називають різні цифри — від 97 до 500 осіб» (стор. 16 названого вище видання).

Сьогоднішню публікацію ілюструємо фотознімком, де представлено засновників Спілки пролетарських письменників УРСР «Гарт» (січень 1923 року), а між ними в першому ряді (другий праворуч) Микола Хвильовий. Отже, **перший ряд (сидять, зліва направо):** ***Г. Коцюба (розстріляний 1938-го), П. Тичина (єдиний із зображених, хто вижив у часи сталінських репресій дякуючи тому, що оспівував більшовицький режим), В. Еллан-Блакитний (помер у 1925-му, по смерті звинувачений у націоналізмі, могила в Харкові знищена), І. Кулик (розстріляний у 1937-му), М. Хвильовий (самогубство у 1933-му), В. Поліщук (помер у концтаборах ГУЛАГу).*** **Другий ряд (стоять, зліва направо):** ***І. Дніпровський (помер від сухот у 1934-му), М. Йогансен (розстріляний у 1937-му, за іншими даними, повернувся із заслання й помер), Я. Савченко (розстріляний у 1937-му), О. Копиленко (під тиском голобельної критики ортодоксів-літературознавців «перекваліфікувався» — став писати для дітей, помер у 1959-му), В. Коряк (розстріляний у 1937-му).***

Ось чому українські письменники навіть у післясталінську добу, вже в період хрущовської «відлиги», боялися вести щоденники. Чи не в цьому й, зокрема, причина творчої німоти більшості сучасних вітчизняних літераторів?

Чи не в цьому відповідь на запитання: «Чому навіть після 75-річного замовчування й нині ім'я Миколи Хвильового відомо лише незначній частині українців?». А проблеми політичного, культурного та економічного життя нашої держави, на яких він наголосив на початку 30-х років XX століття, не втратили своєї актуальності й сьогодні.

«От якби можна було писати на повну котушку», — мріяв Олесь Гончар про незалежність митця від влади, політичної кон'юнктури («Дзеркало тижня», 18—24.08.2007 р.). Рядки такого змісту зустрічаються у всіх трьох томах його «Щоденників». До кінця життя автор «Прапороносців» так і не зміг скинути з себе вериги самотності і, що, очевидно, важливіше, — пута самоцензури.

Шукайте цензора в собі.
Він там живе, дрімучий, без гоління.
Він там сидить, як чортик у трубі,
і тихо вилучає вам сумління.
Зсередини, потроху, не за раз.
Все познімає, де яка іконка.
І непомітно вийме вас — із вас.
Залишиться одна лиш оболонка.

Це поетичні рядки Ліни Костенко («Вибране», К., «Дніпро», 1989, стор. 12) — письменниці, котра прийшла в українську літературу після війни, після Й. Сталіна (дебютна збірка «Проміння землі», 1957) й відноситься до покоління «шестидесятників».

Виходить, що естафета несвободи передається від покоління до покоління?

Л. Костенко сформулювала декілька концепцій, котрі покликані наблизити нас до відповіді на запитання: «Коли українська література потрапила до «єгипетського полону» чужоземних впливів та ідеологій і втратила своє самобутнє творче обличчя?». Поетеса каже про становище митця, котрий вимушений жити й творити в умовах заблокованості його культури, в умовах, коли його розум і талант поневолені, бо влада не усуває «дефекту головного дзеркала» — іншими словами, не формує й не проводить сприятливу для розвитку національної духовності політику.

Саме у цьому, на наш погляд, зміст трагічного уроку, який дав колегам та однодумцям і майбутнім поколінням Микола Хвильовий: він зрозумів у 1933 році, що більшовизм і свобода митця — поняття несумісні.

И мав мужність та відвагу добровільно піти з життя (зрозуміло, що автор не вважає цей крок безальтернативним, «...бо хто ж тут, на Великій Україні, стане горлом обурення й протесту» — запитує у своєму таборовому щоденнику Василь Стус (1938—1985), (В. Стус «Свіча в свічаді», «Сучасність», 1986, стор. 24).

А був М. Хвильовий письменником рідкісного таланту. Він був здатен стати лідером українських письменників, ініціювати оновлення літературного життя, виведення вітчизняного письменства на якісно вищий рівень творчості. Закономірно, що Метр наукового літературознавства академік Олександр Білецький називав М. Хвильового «основоположником справжньої української прози».

Інший авторитетний дослідник вітчизняної літератури А. Лебідь наголосив, що мистецькі «шукання Хвильового почалися там, де урвалися шукання Коцюбинського» (логічно, що М. Хвильовий в епіграф свого оповідання «Я (Романтика)» виніс заголовок глибоко психологічного твору М. Коцюбинського «Цвіт яблуні»).

Високо оцінив творчу спадщину М. Хвильового професор Ю. Шевельов. Разом із своїм однодумцем літературознавцем Г. Костюком вони видали в США п'ятитомник вибраних творів автора «Вальдшнепів».

Свою серію досліджень прози, поезії та публіцистики М. Хвильового Ю. Шевельов розпочав статтею «Хвильовий без політики» (1964). Справді, визначальне в постаті новатора української прози не політика, а його творчість (хоча, зрозуміло, що можна ставити знак рівності між Хвильовим-публіцистом і Хвильовим-політиком — обидва були максималістами у визначенні своїх цілей та їхньої реалізації).

У томі «Третя сторожа. Література. Мистецтво. Ідеології» (1991) Ю. Шевельов опублікував 50-сторінкове дослідження публіцистики М. Хвильового, суть якої можна викласти в декількох абзацах:

— «Європа — це досвід багатьох віків... грандіозної цивілізації, Європа — Гете, Дарвіна, Байрона, Ньютона, Маркса і т. д... Це доктор Фауст, коли розуміти його як допитливий людський дух»;

— «...самостійна Україна не тому, що цього хочемо ми, комуністи, а тому, що цього вимагає залізна й непоборна воля історичних законів»;

— «Росія — самостійна держава? Самостійна! Ну так і ми самостійна... оскільки наша література стає нарешті на свій власний шлях розвитку, остільки перед нами стоїть таке питання: на яку із світових літератур вона мусить взяти курс. У всякому разі не на російську. Це рішуче і без всяких заперечень. Не треба плутати нашого політичного союзу з літературою. Від російської літератури, від її стилів українська поезія мусить якомога швидше тікати... Справа у тому, що російська література тяжить над нами в віках, як господар становища, який привчав нашу психіку до рабського наслідування. Отже, вигодовувати на ній наше молоде мистецтво — це значить затримати його розвиток. Ідеї пролетаріату нам і без московського мистецтва відомі, навпаки, ці ідеї ми, як представники молодої нації, скоріш відчуємо, скоріш виллємо у відповідні образи... російська література є одна з найкваліфікованіших літератур — це так. Але наш шлях не через неї... Отже — смерть достоєвщині! «Дайош» культурний ренесанс!» (у 1925 році П. Тичина написав вірш «До кого говорить...», де є рядки: «Рабіндранате-голубе! Та ж той Серп нам, Молот і лани? Рабіндранате-голубе, од достоєвщини звільни»).

Як тут не згадати рядки з поеми І. Франка «На Святоюрській горі» (1900):

...Вам хай буде ваша Польща,
Україну нам лишіть.

Це відповідь Б. Хмельницького польським послам (1655).

Між іншим, визначальний памфлет М. Хвильового «Україна чи Малоросія?» (1926), котрий був заборонений до друку більшовицькою владою (опублікований лише в 1990-му), хіба не має продовження у своїх «рідних дітях» — книжках І. Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?» (1965) та Л. Кучми «Украина не Россия» (2003)? Не тільки має, а й підтверджує ірраціональний висновок про те, що час в Україні має здатність плинути дуже повільно, навіть зупинитися на досить тривалий період (сучасник М. Хвильового письменник-сатирик і гуморист Остап Вишня створив влучний образ країни Чукрен та її народу чухраїнців, котрі живуть за п'ятьма правилами: 1) якби ж знаття, 2) забув, 3) спізнивсь, 4) якось то воно буде, 5) я так і знав).

Відкрийте збірку памфлетів М. Хвильового, виданих лише після відродження незалежності й ви легко переконаєтеся: те, про що казав (волав!) автор «Вальдшнепів», — злободенне: і проблема суверенності (права самостійно розв'язувати свої внутрішні й зовнішні справи без будь-якого іноземного втручання) української держави (поки на нашій території є іноземні військові бази тощо, найближчою до істини є Шевченківська гірка формула «на нашій, не своїй землі» («Мені однаково, чи буду...», 1847), і проблеми мови й загалом культури, і адекватного викликам часу економічного розвитку...

М. Хвильового перемогла московська візантійщина, запеклим прихильником якої був Й. Сталін. Нерівність сил у протистоянні письменник добре усвідомлював, тому й запозичив у Ф. Достоєвського (переконаного адепта візантійщини) ім'я Дмитра Карамазова, в уста якого вклав і антишевченківські інвективи (випади), і своє розчарування у сподіваннях, що перенесений на російський ґрунт європейський марксизм здатен зініціювати оновлювальний рух відродження як у Росії, так і в Україні.

«Невже я зайвий чоловік тому, що люблю безумно Україну?» — це запитання спільне для головного героя роману «Вальдшнепи» та новели «Редактор Карк», як і для самого автора цих творів. Вчитель — Ю. Шевельов зрозумів роль і місце М. Хвильового в історії України та її культури.

«Сьогодні 38 років з дня загибелі М. Хвильового. Вирішив провести цей день тут, на безлюдді, серед розквітлих дерев і птахів. Щоб тільки їхню правдиву слухати мову», — записує О. Гончар 13 травня 1971 року. 23 жовтня 1988 він згадує про сталінські репресії 30-х років й наголошує: «І так від 20-х років — до Григора Тютюнника і Василя Стуса» (обидва поети пішли з життя передчасно, знищені тоталітарною системою).

7 грудня 1988 року в записах О. Гончара йдеться про «провідного критика» (якщо «провідного», то це про Л. Новиченка (?) — **В.А.**), котрий у 1959 році видрукував у журналі «Вітчизна» статтю про М. Хвильового: «...коли найстрашніші роки терору були вже позаду. Жахлива стаття! «Зрадник», «націоналухильник», «український фашист»... Чим це пояснити? Інерцією страху? Тиск? Але ж тиснули й на мене, та ще й як! Ти ж керівник Спілки, чого уникаєш оцінок?... Член ЦК... І все ж вистояв».

5.04.1990 р. «Читаю Хвильового. Йому вдалося відтворити трагізм нації на тому історичному етапі. Але й найсміливіша фантазія не могла передбачити, що майбутнє народу буде ще страшніше, набагато трагічніше, що замість романтичних «загірних комун» буде Чорнобиль...».

Дізнавшись про самогубство О. Фадєєва, О. Гончар зауважує, що все сталося теж 13 травня, різниця лише в тому, що М. Хвильовий пішов із життя у 1933-му, а О. Фадєєв — у 1956-му (т. 3, стор. 318). Зрозуміло, що О. Гончар — прозаїк, а не літературознавець і не політолог, він, очевидно, шукав у творах М. Хвильового насамперед те нове, що відзначав авторитетний О. Білецький. До того ж щоденникові записи — це емоційні нотатки, де часто відсутні логіка й послідовність оцінок.

«Ніколи моя душа не прийме Хвильового з його «Вальдшнепами...» (т. 3, стор. 487). А вже через два місяці О. Гончар зауважує: «Звичайно, всі ми грішні... Знов і знов кажу собі: треба вміти прощати... Але не мусимо впадати у другу крайність, недобачати того, що було насправді. Не можна, щоб той постріл відчаю, який пролунав 13 травня в будинку «Слово», заглушив, здеформував реальну правду цього суперечливого, змученого, не завжди послідовного, хоча й справді трагічного життя. Воно ж буде повчальним і для нащадків. Тож, прощаючи, пам'ятай: правда — понад усе» (т. 3, стор. 498).

Здається, ці рядки Олеся Терентійовича буде справедливим віднести й до нього самого. Адже головне: зрозуміти й прощати. По-християнському.

Тим паче що пізніше автор «Прапороносців» мудро пропонував: «Всіх, всіх нас (і Яновського, і Хвильового, старших і молодших) треба видавати тільки очищено, без культівської скверни, що одразу, як луска, осипається під променем совісті, лишаючи істинне, чесне, писане незгвалтованою свідомістю... Україна має дістати від нас тільки істинне, художньо повноцінне, надиктоване душею, що має ідеалом святу свободу; тобі, Україно прийдешня, в дар від нас, змучених, справді те, чим наш дух трепетав!» (т. 3, стор. 507).

Віталій АБЛІЦОВ.

(Оскільки О. Гончар вважав, що початок його літературної творчості — трилогія «Прапороносці», то, очевидно, є сенс продовжити нашу розповідь, зупинившись на передвоєнному періоді життя наших героїв, зокрема, сторінках, датованих 1941 роком — спалахом Другої світової війни. Що думали тоді, чим жили син генерала й син Георгіївського кавалера?).

Продовження. Початок у числах 166, 171, 176, 181, 186 і 191.

ОГОЛОШЕННЯ

Розцінки вартості одиниці ефірного часу для розміщення передвиборної агітації у ефірі ТОВ "Новий канал" під час виборів Президента України у 2009-2010 рр.

Часовий інтервал		ціна за одну секунду (включаючи податки)		
		в період до 02.11.09	в період з 02.11.09 по 20.12.09	в період з 21.12.09 по 15.01.2010
Будні				
03:00	04:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
04:00	05:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
05:00	06:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
06:00	07:00	67,42 грн.	141,14 грн.	215,95 грн.
07:00	08:00	82,30 грн.	173,95 грн.	289,04 грн.
08:00	09:00	95,54 грн.	205,58 грн.	410,92 грн.
09:00	10:00	114,16 грн.	264,43 грн.	596,40 грн.
10:00	11:00	107,67 грн.	268,69 грн.	660,34 грн.
11:00	12:00	88,41 грн.	233,23 грн.	589,29 грн.
12:00	13:00	112,76 грн.	298,25 грн.	760,75 грн.
13:00	14:00	82,86 грн.	223,41 грн.	560,39 грн.
14:00	15:00	117,62 грн.	308,33 грн.	770,97 грн.
15:00	16:00	165,72 грн.	439,57 грн.	1 053,20 грн.
16:00	17:00	272,67 грн.	766,47 грн.	1 693,44 грн.
17:00	18:00	421,13 грн.	1 112,71 грн.	2 124,87 грн.
18:00	19:00	534,32 грн.	1 253,22 грн.	2 225,80 грн.
19:00	20:00	784,08 грн.	1 687,72 грн.	2 865,17 грн.
20:00	21:00	978,39 грн.	2 073,03 грн.	3 497,96 грн.
21:00	22:00	844,57 грн.	1 818,83 грн.	3 170,47 грн.
22:00	23:00	516,74 грн.	1 145,63 грн.	2 166,76 грн.
23:00	00:00	200,05 грн.	473,71 грн.	1 052,57 грн.
00:00	01:00	110,84 грн.	250,14 грн.	618,51 грн.
01:00	02:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
02:00	03:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
Вихідні				
03:00	04:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
04:00	05:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
05:00	06:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
06:00	07:00	83,06 грн.	163,74 грн.	277,04 грн.
07:00	08:00	109,87 грн.	253,42 грн.	398,82 грн.
08:00	09:00	126,36 грн.	298,01 грн.	512,48 грн.
09:00	10:00	168,00 грн.	391,55 грн.	756,14 грн.
10:00	11:00	234,77 грн.	564,25 грн.	1 164,04 грн.
11:00	12:00	248,47 грн.	635,19 грн.	1 308,94 грн.
12:00	13:00	225,99 грн.	584,23 грн.	1 209,00 грн.
13:00	14:00	289,61 грн.	748,29 грн.	1 522,93 грн.
14:00	15:00	327,10 грн.	850,21 грн.	1 751,26 грн.
15:00	16:00	355,83 грн.	914,69 грн.	1 800,86 грн.
16:00	17:00	448,19 грн.	1 151,67 грн.	2 091,99 грн.
17:00	18:00	444,42 грн.	1 054,67 грн.	1 879,13 грн.
18:00	19:00	604,45 грн.	1 351,52 грн.	2 390,68 грн.
19:00	20:00	920,69 грн.	1 981,07 грн.	3 466,08 грн.
20:00	21:00	785,55 грн.	1 700,59 грн.	3 001,35 грн.
21:00	22:00	786,99 грн.	1 721,79 грн.	3 085,15 грн.
22:00	23:00	637,40 грн.	1 495,66 грн.	2 610,69 грн.
23:00	00:00	244,26 грн.	609,47 грн.	1 151,36 грн.
00:00	01:00	125,49 грн.	304,69 грн.	535,37 грн.
01:00	02:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
02:00	03:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.

Вартість розміщення політичної реклами на телеканалі **«ЧП. INFO»** становить:
1 хвилина = 1040 грн.
(без ПДВ та ПнР).

Постановою господарського суду Вінницької області від 24.09.09 р. № 5/164-09 (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом СПД - фізичну особу Баглай Лесю Дмитрівну (м. Вінниця, вул. 50-річчя Перемоги, 8/62, іден. ном. 2788218083).

Ліквідатором призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04).

Телеканал «UBR» встановив ціни на передвиборну агітацію.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЄС Продакшен груп», що є телерадіоорганізацією згідно із законодавством України, яка діє на підставі ліцензії на мовлення серії НР № 0467-м, виданою Національною радою з питань телебачення і радіомовлення, та є власником телеканалу «UBR», встановило розцінки на каналі для проведення передвиборної агітації під час кампанії по виборам Президента України.

Вартість 1 секунди ефірного часу з 06:30 до 00:30 становить 1,65 грн. (одна гривня 65 коп.).

Вартість зазначена з врахуванням податків.

ТОВ «ТРК «Європа Плюс Київ» повідомляє, що вартість однієї секунди ефірного часу (з врахуванням ПДВ та ПзР) радіостанції «Європа ФМ» для розміщення політичної реклами становить:

Місто, радіочастота	Вартість, грн.
Київ (107,0 МГц)	0,12
Вінниця (107,0 МГц)	0,25
Маріуполь (106,9 МГц)	0,25
Хмельницький (104,0 МГц)	0,25

Господарський суд Миколаївської області Постановами:

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/259/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ВІ-АН», ЄДРПОУ 36270448, м. Миколаїв, вул. Привільна, 39, кв. 9;

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/260/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Стеліум-Лайт», ЄДРПОУ 36384379, м. Миколаїв, пров. Парусний, 9-Б, кв. 101;

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/258/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «ФЛЕЙМ», ЄДРПОУ 35890595, м. Миколаїв, вул. Майстерна, 40-А;

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/261/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «ЮНАСЕВ», ЄДРПОУ 35983155, м. Миколаїв, пр. Жовтневий, 322, кв. 9.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, офіс 72, к. т. (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ліквідатор ЗАТ "Гуляйпільський сирзавод" спільно з ПП "Центр антикризових технологій" повідомляють про проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.

На відкриті торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою Запорізька обл., Гуляйпольский р-н, смт. Залізничне, вул. Матросова, 1:

Лот №1: У складі: **Основні будівлі комплексу:** Прохідні (літ. Б, Щ); Склади (літ. Б1, Д, Л, О, О1; П, Р); Побутова кімната (літ. В); Гараж вагова (літ. Г); Гараж (літ. Ж); Плотня (літ. Ж1); Дизельна (літ. К); Електроцех (літ. Н); Насосні (літ. С, Т, Й, У, Х, Ч, Ш); Фільтрова (літ. Я); Адміністративно-виробнича будівля (літ. А); Козеїновий цех (літ. А1, А2); Лабораторія (літ. А3), Котельня (літ. А4); Прибудови (літ. а, а3, а4, а6, а8). **Допоміжні будівлі, дворові та комунікаційні споруди:** Навіси (літ. а1, а2, а9, а10, З, М); Вбиральня (літ. Ю); Паркани №1,3; Ворота №2; Водонапірна башта № 4; Пожежне водоймище №5; Градирня №6; Очисник №7; Труба котельні №8; Каналізаційні люки №9; Жировідстійники №10, 11; Замощення 1. **Обладнання:** Вентилятор (витяж.дут.) - 6 шт.; Вентилятор мет.; Щит; Щит управління - 2 шт.; Вентилятор - 8 шт.; Ваги, 30т; Витяжний вентилятор; Двигун, 22 кВт; Мийка - 2 шт.; Насос глибинний - 2 шт.; Насос (вода на призв.) - 2 шт.; Умивальник "Тюльпан"; Унітаз; Щит управління (ЗТПДТП-60 ф.3); Ел. вентилятор (віконний); Електрорушник - 2 шт.; Електрощит х 1000,- 5 шт.; Щит освітлення в зборі; Унітаз - 3 шт.; Піддон для прийняття душу - 3 шт.; Умивальник - 6 шт.; Душова кабінка, Плита газова (4-х комф.) - 2 шт.; Щит розподілу ШР-1с; Щит управління коптильною установкою; Ел.щит у зборі; Труба димова, 27 метрів, сталь 5, диам.350; Трансформатор ТМ-560; Артезіанська свердловина жд.ст. - 3 шт.; Артезіанська свердловина; Лінія ел. передачі до очисних (6 опор); Зовнішні мережі живлення заг.завод (від опори до ТП-560 - 2 лінії * 150м (4*120); Опора центрифуга - 73 шт.; Провід алюмін. діаметр 120кв. - 14400 м.; Провід алюмін. діаметр 75кв. - 1800 м.; Груба пластикова діаметр 76мм - 2400 м.; Труба металева діаметр 76мм - 2400 м.; Каналіз. труба азбестова - 820 м.; Канализ.труба буд. 100мм на очисні вихід з нерж. стали - 140 м.; Зовнішні тепломережі; Трансформатор ТМА 100/10 1 шт. **Початкова ціна продажу: 2 778 345,60 грн. з ПДВ.**

Лот №2: Козеїнова лінія Я9-ОКЛ із сушкою. **Початкова ціна продажу: 70 920,00 грн. з ПДВ.**

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 12 листопада 2009 р. включно, з 10.00 до 16.00 годин за адресою: м. Запоріжжя, бульв. Шевченко 65.

Умови участі в відкритих торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 224-34-16.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 17 листопада 2009 р. об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, бульв. Шевченко 65.

Розцінки вартості одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації на телеканалі "1+1"

проміжок часу*	вартість розміщення 1 секунди, в т.ч. ПДВ та ПнР
робочі дні	
07:00-08:00	235,22 грн.
08:00-09:00	235,22 грн.
09:00-10:00	303,06 грн.
10:00-11:00	303,06 грн.
11:00-12:00	303,06 грн.
12:00-13:00	303,06 грн.
13:00-14:00	303,06 грн.
14:00-15:00	303,06 грн.
15:00-16:00	524,50 грн.
16:00-17:00	524,50 грн
17:00-18:00	524,50 грн
18:00-19:00	1 070,57 грн
19:00-20:00	1 674,87 грн.
20:00-21:00	2 338,42 грн.
21:00-22:00	2 338,42 грн.
22:00-23:00	1 583,81 грн.
23:00-24:00	791,24 грн.
24:00-01:00	440,35 грн.
субота	
проміжок часу*	вартість розміщення 1 секунди, в т.ч. ПДВ та ПнР
07:00-08:00	332,10 грн.
08:00-09:00	332,10 грн.
09:00-10:00	332,10 грн.
10:00-11:00	332,10 грн.
11:00-12:00	332,10 грн.
12:00-13:00	332,10 грн.
13:00-14:00	332,10 грн.
14:00-15:00	332,10 грн.
15:00-16:00	619,25 грн.
16:00-17:00	619,25 грн.
17:00-18:00	1 069,56 грн.
18:00-19:00	1 069,56 грн.
19:00-20:00	1 802,44 грн.
20:00-21:00	1 802,44 грн.
21:00-22:00	1 802,44 грн.
22:00-23:00	1 802,44 грн.
23:00-24:00	1 802,44 грн.
24:00-01:00	762,12 грн.
неділя та святкові дні	
проміжок часу*	вартість розміщення 1 секунди, в т.ч. ПДВ та ПнР
07:00-08:00	606,12 грн.
08:00-09:00	606,12 грн.
09:00-10:00	606,12 грн.
10:00-11:00	606,12 грн.
11:00-12:00	606,12 грн.
12:00-13:00	606,12 грн.
13:00-14:00	606,12 грн.
14:00-15:00	606,12 грн.
15:00-16:00	972,39 грн.
16:00-17:00	972,39 грн.
17:00-18:00	1 232,31 грн.
18:00-19:00	1 232,31 грн.
19:00-20:00	1 561,72 грн.
20:00-21:00	1 561,72 грн.
21:00-22:00	1 561,72 грн.
22:00-23:00	1 561,72 грн.
23:00-24:00	1 561,72 грн.
24:00-01:00	363,55 грн.

* проміжки часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації можуть бути змінені у зв'язку зі змінами законодавства України або сітки мовлення на телевізійному каналі "1+1".

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами від 30.09.2009 р. по справам: №№ 49/376, 49/377-б, 49/383-б, 49/384-б, 49/385-б,49/386-б та 49/387-б визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури:

— Приватного підприємства «Юкрейніан Паблішинг Груп» (код ЄДРПОУ 32621902; місцезнаходження: 02099, м. Київ, вул. Зрошувальна, 5; р/р 26009010031216 в ВАТ «УкрЕксімБанк», МФО 322863);

— Приватного підприємства «Видавнича Группа «Товар Обличчям» (код ЄДРПОУ 32621766; місцезнаходження: 02099, м. Київ, вул. Зрошувальна, 5; р/р 26007010031724 в ВАТ «УкрЕксімБанк», МФО 322863);

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Кіп-Нафта» (код ЄДРПОУ 34288811; місцезнаходження: 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1; р/р 260043013655 в АБ «Старокиївський Банк», МФО 321477);

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Еко-Трак» (код ЄДРПОУ 33631382; місцезнаходження: 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1; р/р 260043013558 в АБ «Старокиївський Банк». МФО 321477);

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Рекламна Агенція «Медіа Комплекс» (код ЄДРПОУ 35838671; місцезнаходження: 03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1; р/р 260013014147 в АБ «Старокиївський Банк», МФО 321477);

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Видавничий Дім «Медіа Форсаж Груп» (код ЄДРПОУ 35837809; місцезнаходження: 02099, м. Київ, вул. Зрошувальна, 5, кім. 201; р/р 26007010039801 в ВАТ «УкрЕксімБанк», МФО 322313);

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Укртехнолізинг» (код ЄДРПОУ 32529920; місцезнаходження: 02099, м. Київ, вул. Федора Кричевського, 19; р/р 26000962481227 в КФ ЗАТ «ПУМБ» м. Київ, МФО 322755).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія: серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до підприємств-банкрутів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Згідно з Законом України "Про вибори Президента України" ЗАТ "ТЕЛЕОДИН" повідомляє,
що вартість однієї секунди ефірного часу включаючи податки для проведення передвиборної агітації у відповідних періодах ефірного часу на телевізійному каналі "М1" складає:

Інтервал		Ціна з урахуванням податків за 1-ну секунду ефірного часу в наступні проміжки часу:		
		До 2.11.09	З 2.11.09 до 20.12.09	З 21.12.09
Будні				
3:00	4:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	5:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	6:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	7:00	15,31 грн.	32,04 грн.	49,03 грн.
7:00	8:00	27,08 грн.	57,24 грн.	95,11 грн.
8:00	9:00	32,59 грн.	70,13 грн.	140,17 грн.
9:00	10:00	36,49 грн.	84,52 грн.	190,64 грн.
10:00	11:00	28,34 грн.	70,72 грн.	173,81 грн.
11:00	12:00	27,66 грн.	72,98 грн.	184,39 грн.
12:00	13:00	27,50 грн.	72,73 грн.	185,51 грн.
13:00	14:00	23,20 грн.	62,57 грн.	156,93 грн.
14:00	15:00	29,25 грн.	76,67 грн.	191,70 грн.
15:00	16:00	24,07 грн.	63,85 грн.	152,98 грн.
16:00	17:00	27,88 грн.	78,36 грн.	173,14 грн.
17:00	18:00	37,16 грн.	98,20 грн.	187,52 грн.
18:00	19:00	49,76 грн.	116,71 грн.	207,28 грн.
19:00	20:00	75,59 грн.	162,70 грн.	276,21 грн.
20:00	21:00	58,10 грн.	123,10 грн.	207,71 грн.
21:00	22:00	30,93 грн.	66,60 грн.	116,09 грн.
22:00	23:00	20,22 грн.	44,83 грн.	84,80 грн.
23:00	0:00	13,64 грн.	32,30 грн.	71,78 грн.
0:00	1:00	12,57 грн.	28,36 грн.	70,12 грн.
1:00	2:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
2:00	3:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
Вихідні				
3:00	4:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	5:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	6:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	7:00	5,37 грн.	10,59 грн.	17,93 грн.
7:00	8:00	15,07 грн.	34,76 грн.	54,71 грн.
8:00	9:00	29,85 грн.	70,40 грн.	121,06 грн.
9:00	10:00	30,47 грн.	71,01 грн.	137,13 грн.
10:00	11:00	31,59 грн.	75,93 грн.	156,64 грн.
11:00	12:00	29,07 грн.	74,33 грн.	153,16 грн.
12:00	13:00	39,33 грн.	101,68 грн.	210,42 грн.
13:00	14:00	37,03 грн.	95,69 грн.	194,75 грн.
14:00	15:00	26,24 грн.	68,22 грн.	140,51 грн.
15:00	16:00	23,27 грн.	59,82 грн.	117,78 грн.
16:00	17:00	36,86 грн.	94,73 грн.	172,07 грн.
17:00	18:00	51,83 грн.	123,00 грн.	219,15 грн.
18:00	19:00	58,55 грн.	130,91 грн.	231,57 грн.
19:00	20:00	101,41 грн.	218,20 грн.	381,77 грн.
20:00	21:00	69,11 грн.	149,62 грн.	264,07 грн.
21:00	22:00	60,18 грн.	131,66 грн.	235,90 грн.
22:00	23:00	29,32 грн.	68,80 грн.	120,09 грн.
23:00	0:00	18,60 грн.	46,42 грн.	87,70 грн.
0:00	1:00	12,68 грн.	30,80 грн.	54,11 грн.
1:00	2:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
2:00	3:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.

Згідно п.1 ст.61 Закону України "Про вибори Президента України" Товариство з обмеженою відповідальністю - ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЯ "МІСТ ТБ" повідомляє розцінки вартості одиниці ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації в ефірі Телерадіокомпанії в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України у 2009-2010 р.р.:

Мовлення (телебачення)	Вартість за 1 секунду ефірного часу (в гривнях з урахуванням ПДВ та ПнР)
ефірне, м.Львів	20,00
ефірне, супутникове	50,00

Господарським судом Київської області порушено провадження по справі № Б11/147-09 про банкрутство ПП «Аствемп» (07400, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 22, код 35612487).

Розпорядником майна ПП «Аствемп» призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С. (07400, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 27, кв. 193).

Кредиторські заяви до боржника необхідно подати протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ТОВ "ТРК "Радіо-Ера"

повідомляє, що розцінки вартості однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборної агітації кандидатів у Президенти України, що беруть участь у виборах 17.01.2010 року становлять:

Одиниця ефірного часу (1 секунда) по всій мережі мовлення

ПЕРІОД	ВАРТІСТЬ У БУДНІ	ВАРТІСТЬ У ВИХІДНІ
06:00 - 07:00	17,71	17,71
07:00- 11:00	25,67	23,13
11:00- 15:00	23,13	25,67
15:00 - 19:00	20,20	20,20
19:00 - 21:00	15,03	19,20
21:00 - 01:00	14,68	14,68

Ціни вказані у Національній валюті України з урахуванням ПДВ та ПР.

Господарський суд Миколаївської області Постановами:

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/255/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «АГРО-ФЕСТ», ЄДРПОУ 35835141, м. Миколаїв, вул. Робоча, 2-А, кв. 302;

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/257/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «РИГЕЛЬС», ЄДРПОУ 35988841, м, Миколаїв, вул. Комсомольська, 9, кв. 12;

— від 13 жовтня 2009 року (справа № 5/256/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «ХАНЧИЧ», ЄДРПОУ 35217781, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 45.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, офіс 72, к. т. (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) порушено справу № 18/127/09 про банкрутство Комунального підприємства «Побут-2» (55200, вул. Жуковського, 65-а, м. Первомайськ, Миколаївська область, код ЄДРПОУ 31656515, р/р 26003300145 у Первомайській філії-відділенні ВАТ «Ощадбанк», МФО 386393).

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області від 29.09.2009 р. по справі № 18/127/09 щодо Комунального підприємства «Побут-2» введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна боржника призначено Балева Валентина Петровича (ліцензія АВ № 081124 від 13.07.2006 р., інд. 26600, Кіровоградська обл., смт. Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел. моб.: 8-050-905-79-68).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під'їзд, Майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 30.09.2009 року № Б-39/126-09 Суб'єкта підприємницької діяльності Полтавського Максима Михайловича (Харківська обл., Чугуївський район, смт. Малинівка, пр. Лісний, б. 3, ідентифікаційний номер 3013212952) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедуру строком - 12 місяців.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шинкарчука Андрія Володимировича (ліцензія серія АВ № 158506 від 19.02.2006 року, ідентифікаційний номер 2838914138, місце проживання якого: Київська обл., м. Березань, вул. Сумська, б. 95).

Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під'їзд, Майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 30.09.2009 року № Б-39/125-09 Суб'єкта підприємницької діяльності Шаму Тетяну Володимирівну (місце проживання: м. Харків, вул. Лебединська, б. 3, кв. 45, ідентифікаційний номер 2720117029) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком - 12 місяців.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ніколенка Михайла Олександровича (ліцензія серія АВ № 456381 від 24.02.2009 року, ідентифікаційний номер 2867111775, місце проживання якого: м. Харків, вул. Дарвіна, б. 6, кв. 57).

Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів від дня опублікування оголошення.

Згідно з Законом України "Про вибори Президента України" ЗАТ "ТЕЛЕОДИН" повідомляє,
що вартість однієї секунди ефірного часу включаючи ПДВ та без врахуваня ПнР для проведення передвиборної агітації у відповідних періодах ефірного часу на телевізійному каналі "М2" складає:

Інтервал		Ціна з урахуванням податків за 1-ну секунду ефірного часу в наступні проміжки часу:		
		До 2.11.09	З 2.11.09 до 20.12.09	З 21.12.09
Будні				
3:00	4:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
4:00	5:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
5:00	6:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
6:00	7:00	2,47 грн.	5,17 грн.	7,92 грн.
7:00	8:00	4,37 грн.	9,24 грн.	15,36 грн.
8:00	9:00	5,26 грн.	11,32 грн.	22,64 грн.
9:00	10:00	5,89 грн.	13,65 грн.	30,78 грн.
10:00	11:00	4,58 грн.	11,42 грн.	28,07 грн.
11:00	12:00	4,47 грн.	11,78 грн.	29,78 грн.
12:00	13:00	4,44 грн.	11,74 грн.	29,96 грн.
13:00	14:00	3,75 грн.	10,10 грн.	25,34 грн.
14:00	15:00	4,72 грн.	12,38 грн.	30,96 грн.
15:00	16:00	3,89 грн.	10,31 грн.	24,70 грн.
16:00	17:00	4,50 грн.	12,65 грн.	27,96 грн.
17:00	18:00	6,00 грн.	15,86 грн.	30,28 грн.
18:00	19:00	8,04 грн.	18,85 грн.	33,47 грн.
19:00	20:00	12,21 грн.	26,27 грн.	44,60 грн.
20:00	21:00	9,38 грн.	19,88 грн.	33,54 грн.
21:00	22:00	4,99 грн.	10,75 грн.	18,75 грн.
22:00	23:00	3,27 грн.	7,24 грн.	13,69 грн.
23:00	0:00	2,20 грн.	5,22 грн.	11,59 грн.
0:00	1:00	2,03 грн.	4,58 грн.	11,32 грн.
1:00	2:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
2:00	3:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
Вихідні				
3:00	4:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
4:00	5:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
5:00	6:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
6:00	7:00	0,87 грн.	1,71 грн.	2,89 грн.
7:00	8:00	2,43 грн.	5,61 грн.	8,83 грн.
8:00	9:00	4,82 грн.	11,37 грн.	19,55 грн.
9:00	10:00	4,92 грн.	11,47 грн.	22,14 грн.
10:00	11:00	5,10 грн.	12,26 грн.	25,29 грн.
11:00	12:00	4,70 грн.	12,00 грн.	24,73 грн.
12:00	13:00	6,35 грн.	16,42 грн.	33,98 грн.
13:00	14:00	5,98 грн.	15,45 грн.	31,45 грн.
14:00	15:00	4,24 грн.	11,02 грн.	22,69 грн.
15:00	16:00	3,76 грн.	9,66 грн.	19,02 грн.
16:00	17:00	5,95 грн.	15,30 грн.	27,79 грн.
17:00	18:00	8,37 грн.	19,86 грн.	35,39 грн.
18:00	19:00	9,45 грн.	21,14 грн.	37,39 грн.
19:00	20:00	16,38 грн.	35,24 грн.	61,65 грн.
20:00	21:00	11,16 грн.	24,16 грн.	42,64 грн.
21:00	22:00	9,72 грн.	21,26 грн.	38,09 грн.
22:00	23:00	4,73 грн.	11,11 грн.	19,39 грн.
23:00	0:00	3,00 грн.	7,50 грн.	14,16 грн.
0:00	1:00	2,05 грн.	4,97 грн.	8,74 грн.
1:00	2:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.
2:00	3:00	0,01 грн.	0,01 грн.	0,01 грн.

ТОВ «ТРК «ЕРА»

повідомляє, що вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборної агітації в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України, призначених на 17 січня 2010 року на телевізійному каналі «ЕРА» становить:

з 06:00 до 06:30 - 160,20 грн.
з 06:30 до 09:00 - 256,32 грн.
з 23:00 до 24:15 - 304,38 грн.
з 24:15 до 01:18 - 160,20 грн.

Ціни приведені без урахування податків.

Відповідно до ст. 61 Закону України «Про вибори Президента України» та ПОЛОЖЕННЯ про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу в засобах масової інформації для проведення передвиборної агітації в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України у 2009-2010 роках, **ТОВ «Німецько-українське видавництво 7 плюс 7 медіа»** інформує, що розцінки вартості одиниці друкованої площі для розміщення матеріалів передвиборної агітації в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України у 2009-2010 роках в друкованому засобі масової інформації журналі «ТОП-10» становлять:

Формат (розмір, мм)	Ціна, грн.
1 полоса (215 х 280, на виліт) (192 х 244,5)	50 500,00
1/2 полоси (192 х 120)	30 300,00
1/4 полоси (192 х 60)	18 180,00
Друга, третя сторінки обкладинки (215 х 280)	70 700,00
Обкладинка (215 х 280)	450 000,00
Четверта сторінка обкладинки (215 х 280)	101 100,00
РОЗВОРОТ (430 х 280)	101 100,00

Розцінки вказані без урахування ПДВ та ПнР

ОГОЛОШЕННЯ

Згідно з вимогами Закону України «Про вибори Президента України», ТОВ «Міжнародна комерційна телерадіокомпанія» (ICTV) інформує, що розцінки вартості одиниці ефірного часу на телеканалі ICTV для розміщення матеріалів передвиборної агітації під час проведення виборів Президента України становлять:

Інтервал		Ціна з урахуванням податків за 1-ну секунду ефірного часу в наступні проміжки часу:		
		До 2.11.09	З 2.11.09 до 20.12.09	З 21.12.09
Будні				
3:00	4:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	5:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	6:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	7:00	96,97 грн.	203,00 грн.	310,60 грн.
7:00	8:00	141,16 грн.	298,38 грн.	495,79 грн.
8:00	9:00	143,35 грн.	308,47 грн.	616,57 грн.
9:00	10:00	155,33 грн.	359,79 грн.	811,47 грн.
10:00	11:00	138,63 грн.	345,95 грн.	850,20 грн.
11:00	12:00	118,73 грн.	313,21 грн.	791,39 грн.
12:00	13:00	167,19 грн.	442,22 грн.	1 128,00 грн.
13:00	14:00	172,08 грн.	463,99 грн.	1 163,84 грн.
14:00	15:00	204,06 грн.	534,92 грн.	1 337,55 грн.
15:00	16:00	269,56 грн.	715,00 грн.	1 713,13 грн.
16:00	17:00	259,89 грн.	730,54 грн.	1 614,05 грн.
17:00	18:00	418,80 грн.	1 106,55 грн.	2 113,11 грн.
18:00	19:00	877,31 грн.	2 057,69 грн.	3 654,59 грн.
19:00	20:00			
20:00	21:00	1 212,84 грн.	2 569,78 грн.	4 336,16 грн.
21:00	22:00	791,88 грн.	1 705,36 грн.	2 972,69 грн.
22:00	23:00	516,14 грн.	1 144,30 грн.	2 164,24 грн.
23:00	0:00	244,38 грн.	573,72 грн.	1 274,94 грн.
0:00	1:00	158,91 грн.	354,38 грн.	891,32 грн.
1:00	2:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
2:00	3:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
Вихідні				
3:00	4:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	5:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	6:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	7:00	48,84 грн.	96,26 грн.	162,88 грн.
7:00	8:00	114,92 грн.	265,07 грн.	417,16 грн.
8:00	9:00	180,70 грн.	426,16 грн.	732,86 грн.
9:00	10:00	226,45 грн.	527,77 грн.	1 019,21 грн.
10:00	11:00	199,97 грн.	480,62 грн.	991,50 грн.
11:00	12:00	197,98 грн.	506,11 грн.	1 042,95 грн.
12:00	13:00	237,23 грн.	613,29 грн.	1 269,14 грн.
13:00	14:00	278,15 грн.	718,69 грн.	1 462,70 грн.
14:00	15:00	205,19 грн.	533,34 грн.	1 098,58 грн.
15:00	16:00	262,14 грн.	673,85 грн.	1 326,69 грн.
16:00	17:00	368,72 грн.	947,46 грн.	1 721,04 грн.
17:00	18:00	469,75 грн.	1 114,78 грн.	1 986,23 грн.
18:00	19:00	955,16 грн.	2 135,67 грн.	3 777,77 грн.
19:00	20:00	1 401,35 грн.	3 015,33 грн.	5 275,62 грн.
20:00	21:00	804,02 грн.	1 740,59 грн.	3 071,94 грн.
21:00	22:00	824,55 грн.	1 803,96 грн.	3 232,38 грн.
22:00	23:00	513,19 грн.	1 204,20 грн.	2 101,94 грн.
23:00	0:00	239,41 грн.	597,36 грн.	1 128,48 грн.
0:00	1:00	158,85 грн.	385,67 грн.	677,66 грн.
1:00	2:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
2:00	3:00	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.

Розцінки вартості одиниці (секунди) ефірного часу для здійснення передвиборної агітації на телеканалі "СТБ" ЗАТ "ММЦ - СТБ" кандидатами на пост Президента України за рахунок їх виборчих фондів.

Часовий проміжок		Ціна однієї секунди з урахуванням податків		
		до 2.11.09	з 2.11.09 по 20.12.09	з 21.12.09
Будні				
3:00	3:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	4:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	5:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	6:59	95,36 грн.	199,63 грн.	305,43 грн.
7:00	7:59	125,35 грн.	264,96 грн.	440,26 грн.
8:00	8:59	154,33 грн.	332,09 грн.	663,79 грн.
9:00	9:59	151,25 грн.	350,35 грн.	790,18 грн.
10:00	10:59	119,88 грн.	299,14 грн.	735,17 грн.
11:00	11:59	121,89 грн.	321,55 грн.	812,47 грн.
12:00	12:59	155,74 грн.	411,94 грн.	1 050,75 грн.
13:00	13:59	187,62 грн.	505,89 грн.	1 268,92 грн.
14:00	14:59	222,92 грн.	584,36 грн.	1 461,18 грн.
15:00	15:59	204,50 грн.	542,43 грн.	1 299,64 грн.
16:00	16:59	227,32 грн.	638,98 грн.	1 411,77 грн.
17:00	17:59	382,31 грн.	1 010,15 грн.	1 929,02 грн.
18:00	18:59	622,76 грн.	1 460,66 грн.	2 594,22 грн.
19:00	19:59	907,87 грн.	1 954,18 грн.	3 317,53 грн.
20:00	20:59	964,46 грн.	2 041,65 грн.	3 409,43 грн.
21:00	21:59	751,26 грн.	1 625,75 грн.	2 798,43 грн.
22:00	22:59	426,55 грн.	972,93 грн.	1 861,78 грн.
23:00	23:59	213,12 грн.	504,66 грн.	1 121,34 грн.
0:00	0:59	114,04 грн.	257,37 грн.	604,56 грн.
1:00	1:59	1,00 грн.	1,00 грн.	0,95 грн.
2:00	2:59	1,00 грн.	1,00 грн.	0,95 грн.
Вихідні				
3:00	3:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
4:00	4:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
5:00	5:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
6:00	6:59	40,51 грн.	79,86 грн.	135,12 грн.
7:00	7:59	109,01 грн.	251,43 грн.	395,69 грн.
8:00	8:59	198,74 грн.	468,71 грн.	806,02 грн.
9:00	9:59	265,41 грн.	618,57 грн.	1 194,56 грн.
10:00	10:59	266,91 грн.	641,50 грн.	1 323,40 грн.
11:00	11:59	260,09 грн.	664,88 грн.	1 370,12 грн.
12:00	12:59	286,19 грн.	739,86 грн.	1 531,06 грн.
13:00	13:59	286,05 грн.	739,11 грн.	1 504,26 грн.
14:00	14:59	391,90 грн.	1 018,66 грн.	2 098,23 грн.
15:00	15:59	537,55 грн.	1 290,92 грн.	2 426,92 грн.
16:00	16:59	664,73 грн.	1 628,49 грн.	2 900,95 грн.
17:00	17:59	777,16 грн.	1 750,05 грн.	3 057,06 грн.
18:00	18:59	985,15 грн.	2 202,74 грн.	3 896,40 грн.
19:00	19:59	1 318,47 грн.	2 836,98 грн.	4 963,58 грн.
20:00	20:59	1 115,57 грн.	2 415,05 грн.	4 262,29 грн.
21:00	21:59	932,43 грн.	2 039,99 грн.	3 655,30 грн.
22:00	22:59	572,56 грн.	1 343,51 грн.	2 345,11 грн.
23:00	23:59	343,14 грн.	856,17 грн.	1 617,41 грн.
0:00	0:59	214,55 грн.	520,92 грн.	915,30 грн.
1:00	1:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.
2:00	2:59	1,00 грн.	1,00 грн.	1,00 грн.

ТОВ «Є» Технології» - засновник та видавець газети «РІО-СЕНС загальноміська» інформує про розцінки вартості розміщення матеріалів передвиборної агітації:

Розмір	Вартість внутрішньої сторінки
1 полоса	189750,00
1/2 полоси	94875,00

Розцінки на інші розміри вираховуються пропорційно зазначених. Ціни вказано з урахування ПДВ та ПнР.

Ціна на політичну рекламу в ефірі радіо «СІД FM» (102,4 FM)

Вартість 1 секунди ефірного часу - 1,64 грн. (без ПДВ 20% та ПзР 0,5%).

Ціна на політичну рекламу у газеті
Вартість 1 см. кв.:

- рекламна сторінка - 4,50 грн. (з ПДВ 20% та ПзР 0,5%);
- титульна сторінка - 10,00 грн. (з ПДВ 20% та ПзР 0,5%);
- тематичні сторінки - 7,25 грн. (з ПДВ 20% та ПзР 0,5%).

**ТОВ «Транс-Медіа Едішн»
Рекламно-інформаційна газета
«Українська столиця. МЕТРО»**

Метро

Адреса: 01034, м. Київ, вул. Володимирська, 51-б
Телефони: 8 (044) 536-15-10, 531-91-36

Повідомляє про розцінки вартості розміщення інформаційних матеріалів для проведення передвиборної агітації кандидатів у Президенти України у газеті "Українська столиця. Метро"

Формат реклами в модулях	Розмір в мм	Вартість, грн.
50	265x375	99825
30	265x201	54450
20	265x133	36300
15	265x100; 157x168	27225
10	265x65; 103x168	18150

Ціни вказані з урахуванням ПДВ та ПнР (в грн.)

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації

на телевізійних каналах "ІНТЕР"/"ІНТЕР+"

Період розміщення	Вартість 1 сек. (з ПДВ та ПР)
3:00-4:00	67 грн.
4:00-5:00	67 грн.
5:00-6:00	133 грн.
6:00-7:00	200 грн.
7:00-8:00	333 грн.
8:00-9:00	333 грн.
9:00-10:00	333 грн.
10:00-11:00	267 грн.
11:00-12:00	267 грн.
12:00-13:00	267 грн.
13:00-14:00	267 грн.
14:00-15:00	267 грн.
15:00-16:00	267 грн.
16:00-17:00	333 грн.
17:00-18:00	667 грн.
18:00-19:00	1 200 грн.
19:00-20:00	2 667 грн.
20:00-21:00	2 667 грн.
21:00-22:00	1 800 грн.
22:00-23:00	1 200 грн.
23:00-24:00	667 грн.
0:00-01:00	333 грн.
1:00-02:00	200 грн.
2:00-3:00	133 грн.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» від 18 березня 2004 року № 1625-IV господарський суд міста Севастополя повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді господарського суду міста Севастополя безстроково Альошиної Світлани Михайлівни.

Постановою господарського суду міста Києва від 12.10.09 р. по справі № 16/62-б Закрите акціонерне товариство «Київський пивзавод № 1» (код ЄДРПОУ 00377549, адреса: 03039, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 8) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру до 12.10.2010 року.

Ліквідатором боржника призначений арбітражний керуючий Іванченко Ольга Василівна (ліцензія АБ № 271639 від 29.12.2005 р.).

Претензії кредиторів ліквідатор приймає протягом 30 днів з дати виходу оголошення за адресою підприємства.

Відповідно до ст. 61 Закону України «Про вибори Президента України» та ПОЛОЖЕННЯ про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу в засобах масової інформації для проведення передвиборної агітації в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України у 2009-2010 роках, ТОВ «Німецько-українське видавництво 7 плюс 7 медіа» інформує, що розцінки вартості одиниці друкованої площі для розміщення матеріалів передвиборної агітації в період виборчого процесу з чергових виборів Президента України у 2009-2010 роках в друкованому засобі масової інформації - газеті «7+7я» становлять:

Полоса	Розмір, мм	Розмір, мм (вертикальна орієнтація)	Ціна, грн.
1/1 полоси	210x297 (на виліт)	183x257,5 (полоса набору)	71 991
1/2 полоси	183x128,5	91,5x257,5	53 991
4 блоки	60x84		17 991
2 блоки	60x40		9 891
1 блок	28,5x40		5 351
2-а сторінка обкладинки	420x297*		98 991
3-я сторінка обкладинки	420x297*		98 991
4-а сторінка обкладинки	420x297*		134 991
Розворот	420x297*		125 991
Центральний розворот	420x297*		134 991
Обкладинка	420x297*		450 000

Розцінки вказані без урахування ПДВ та ПнР.

КУРІНЬ

№ 196 (4696) СУБОТА, 17 ЖОВТНЯ 2009

18 жовтня в Україні часом дощ, сніг, у центральних, східних областях і на півдні місцями сильні опади. Вітер північно–східний, північно–західний, 5—12 м/с, місцями 15—20 м/с. Температура на заході вночі від 2 градусів тепла до 4 морозу, удень 1—6 тепла, у Карпатах уночі 3—7 градусів морозу, вдень 0—2 морозу; у східних областях і на півдні вночі від 5 до 13 тепла, вдень 9—14, місцями 15—20; на півночі й у центрі вночі 1—8 градусів тепла, місцями 2 морозу, вдень 5—14 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 ЖОВТНЯ

❐ 1849. У Парижі помер великий польський піаніст і композитор Фридерік Шопен. ❐ 1854. Загинув віце-адмірал Володимир Корнілов, герой першої Севастопольської оборони. ❐ 1905. Під тиском революційних подій у Росії видано царський маніфест про конституційні свободи та скликання законодавчої Думи. ❐ 1945. Місто Кенігсберг із прилеглою територією офіційно включено до складу СРСР. ❐ 1963. Пуск першої черги Північно-Кримського каналу. ❐ 1974. У Києві відкрито Музей історії Великої Вітчизняної війни. ❐ 2003. Ухвалено Міжнародну конвенцію про охорону нематеріальної культурної спадщини.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото з архіву «Голосу України».

Мал. Михайла САЧКА.

☞ *Чарівне слово і чарівникові приємне.*

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Не кажи переможцю про його недоліки — вони всі в тебе.***

☞ ***Ніщо так не сприяє розмноженню народу, як російський матюк.***

☞ ***Найбільше вільних місць для подвигу — і навіть черги немає.***

☞ ***Слава Богу, що є Ньютони, які працюють без яблук!..***

☞ ***Найбільший ворог талановитих — бездарний багач.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

☞ ***Голосували серцем, а треба було бюлетенем.***

☞ ***Планета людей — це всього-на-всього великий зал чекання щастя.***

☞ ***Колись ми купилися на «партію нового типу». Як би тепер не розчаруватися у «політиках нового типу»!***

☞ ***Наші депутати так тиснуть на кнопки, що більшість законів у нас пальцем роблені.***

Борис РЕВЧУН.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дурних нема

Коли настає час відповідати по закону, починають змінювати законодавство.

Хто слабший

Сила нашого істеблішменту — у слабкості нашої правоохоронної системи.

Чи знаєте ви, що...

...у порожніх обіцянках для народу приховані мільярди для політиків?!

Із спостережень

Наші роки пролітають переважно повз нас.

Життєвий принцип

Щоб гарно жити, треба багато працювати. Переважно ліктями.

Демшкала

Рівень розвитку демократії визначається кількістю надерибанених мільярдів.

Щиросердне зізнання

Щастя — це коли ніхто не здогадується, як ти став мільйонером.

Спростування

Неправда, що ми йдемо до Африки, — ми вже там!

Думи мої, думи...

Дивлюсь я на небо — хоч воно ще не приватизоване!

Нотатки джентльмена

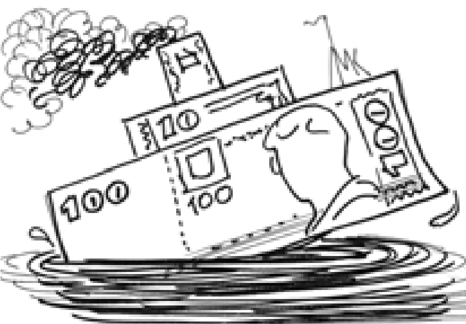
З розумною жінкою приємно поговорити, з красунею — потеревенити.

Скільки радості!

На позначці «гірше нікуди» ситуація приємно стабілізувалась.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

Спливання

Василь Волга, лідер Союзу лівих сил (про виведення Чорноморського флоту в 2017 році):

— Вирішення цієї проблеми може взагалі обійтися в сто гривень: зняти табличку «Чорноморський флот Росії» і на її місце повісити табличку «Чорноморський флот Європейських сил безпеки».

Від чергового:

— Ні, ця операція обійдеться набагато дорожче! Адже доведеться змінювати табличку і на дверях командувача Чорноморського флоту Росії — на «адмірал ЧФЄСБ Василь Волга».

За те і вип'ємо!

Дмитро Медведєв, Президент РФ:

— Якщо говорити про власне економічні сценарії, що пророкувалися Росії, то треба визнати, що ми пробили дно найтяжчих сподівань.

Від чергового:

— Сценарій один: росіяни завжди п'ють до дна!

Справжній дипломат

Віктор Янукович, лідер опозиції (відповідаючи на запитання журналістки про інцидент в «Артеці»):

— Якщо такий факт був і якщо він підтвердиться, я скажу так: я б їм повідривав оте місце, якого у вас нема.

Від чергового:

— Ви говорите, як справдешній дипломат! Ех, не того ми призначили міністром закордонних справ!

Без загадок

Лілія Григорович, НУНС:

— Є дві дивні речі. Перша — це «загадкова російська душа». Друга — «загадкова кремлівська влада». Вона вимагає з нею дружити, але як саме дружити, знає тільки Росія. Всі інші держави ніяк не можуть угадати, що ж має на увазі Російська Федерація, говорячи про дружбу.

Від чергового:

— А в них широкий вибір дружб: кому газопровід «Дружба», кому орден Дружби, а кому і плавлений сирок. Вибирайте, що вам більше до вподоби.

Дохідне місце

Олег Бачун, голова Окружного адміністративного суду Києва (про свої подорожі, доходи, шикарний будинок і мобілку за 30 тис.):

— Що стосується чартерних літаків, то мої доходи дають можливість ними користуватися і комфортно долати великі відстані.

Від чергового:

— Отже, залишається надія, що одного разу ваш чартерний літак приземлиться де-небудь у районі Колими.

На всіх кумів не вистачає постів

Ігор Кріль, голова «ЄЦ» (прокоментував вихід з партії О. Білозір):

— Від нас ідуть люди, які, скажемо так, хотіли, щоб ми підтримали чийогось кума на якусь посаду.

Від чергового:

— А вона була зайнята іншим кумом?

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1993

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

